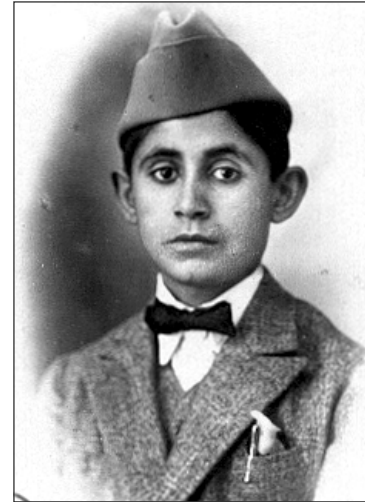

تافی کورینیم

تا توانیم له (سلیمانی) جیا بيمهوه و بگههه خویندنگای دووهمین (ثانوی) له بهغدا، زۆر گهروگرتتم هاته بهر. باوکم حزی دهکرد بچمه بهغداد، بۆ ئهوهی تیبگهه و پیتبگهه و شاره زابیم. بهلام دایکم دهپارایهوه و ههولێ دهدا که نهچمه بهغدا. هه ندیک خزمی خراپیش چاویان بهرای نه دهدا^(۲) که من پیتش کوره کانیان بکهوم، ئهوانیش فروفیلیان دهکرد بۆ ئهوهی نهچمه بهغدا بۆ خویندن. بهلام من، بریارم دا بچمه بهغدا و، چویشم! ئهوه دهمه کز و لاواز و کورته بینه بووم. کیشانههه بهجلویه رگیشهوه (۳۶) سی و شش کیلوگرام بوو! حهزم دهکرد منیش وهک هاورپیکانم که له گهت و بههتیز و قهلهو بيم! بهو بیرهی که پەزیشکیکی شاره زاب پیتگام پیشان بدات بۆ ته ندروستی و قهلهوی و که له گهت بوون، چوومه لای یهکتیکیان. پیتی گوتم: «تۆ بهرگهی خویندن ناگرت.

ئهگەر بخوینیت تا سالتیکی تر دهمریت!؟ ئهگەر دهتهوئ ته ندروست و قهلهو و که له گهت بیت، پیتوسته واز له خویندن بهیتیت!»

ویستم له بهغدا بچمه (خانوی ماموستایان: دار المعلمین) دهوه. گوتیان: «تعمهنت له شانزه سالت که متره ناتوانین وهرتبگهین!» گهلیک ههولم دا بچمه ئهوی. بهلام سهری نهگرت. بهته نیشته ئهویشهوه خزمه کانی بهغدا، سهریان کرده سهرم، نه یانه نیشته بچمه ئهوی، خستیمانه (خویندنگای دووهمین بنکهیی: الثانویة المركزية) وه. له مالتی خالتیکمدا ده بخوارد و ده نوستم. له گهله ئهوه بشدا که مالتی خاتم و خزمه کانی ترم له مالتی خومان زۆرتر دلایان رادهگرتم و، به که له گهت دههاتن، که تا ده مینم چاکه یان له بیر ناچیتتهوه، بهلام من ئههه ئه نجامهه پیت خۆش نه بوو! پیتبگه له وهی که شه رمن بووم، ههستیشم به گرانی باری چاکه ی ئهوان ده کرد. ده ترسام له وهی ئهوه چاکه یهه پیت نه دریتتهوه. ههروهها ههستم به کزی و ههژاری و پیت دهسه لاتی خۆیشمان ده کرد. خۆم له به ندیخانه یهکی رۆژگاردا ده دی! که شه وی نوستم لیفه کهم کیشا به سههه خۆمدا و به دزی بهوه ده گریم، تا خه و بر دمی بهوه بۆ به یانی!...

(۱) پەزیشک: پزیشک
(۲) بهرای نه دههات.

رینکههوتن ۱۹۳۰/۷/۲۵

دهمیک بو، به ئاواتی گهشتی پیتنجوینهوه بووم. چونکه «پیتنجوین» پارچه یه که له (کوردستان) ی خۆشه و یست. نیشتمانهه وهکو سلیمانی. ئاو و با و چاوه ننداز و باخ و باخاتیکی ههیه، له هی هه ره شوینه ناو داره کانی کوردستان نه ژمیرری. چونکه کوردی تیا به و، هه مویش به زمانی (کوردی) قسه نه کهن.

جا من چۆن نه ده چوومه (پیتنجوین) که ئهه هه موو شتانه ی هه بی و، جیگایه کیش بین، شیری گه وه، (شیخ مه محمود)، دامه ززیتنه ری (فه رمانزه یایی کوردستانی خوارو) ی تیدا بین. وایش هه لکه وتی که هه موو فه رمانزه وا دوژمنه کان به کورد، به په رۆشه وه بن بۆی... به لێ ده بوو بچومایه (پیتنجوین). چونکه خویندنگا داخرا بوو. نۆری پشو بوو. له شیشم لاواز بوو بوو. ده بوو گیانم ببورژینمه وه و، له شیشم به تین بکه مه وه، تا بتوانم له پیتناو پیتشکه وتنی نیشتمانه که ما به ختیان بکه م.

له گهله هاورێ و خزمیکما (نوری ئه فه ندی حاجی سالتح ئاغا)، که مه ری رۆیشتمان به ست. به پیا وه تی ئه وه وه دوو ئه سپی کری گرتهمان ده ستکه وت. ئه سپه کان هه رچه ند تر و تفاقه کانیان نه ختی شرو پ بوون، به لام له ره وتا خۆش ره و بوون. ده ستی جلی کوردی جوانم هه بوو، له به رم کرد، کاله یه کی نایابیشم له هاورپیکه ی خۆشه و یستی کۆیی به وه به دیاری بۆ هاتبوو، له پیتم کرد. وینه گر (فوتوگراف) یکی باشیشم هه بوو هه ندی که له یه لم بۆ کری و هه لم گرت. چه قۆیه کی هه ورامیشم هه بوو خستمه گه رفا ئه وه. هه گبه که ییشم دابه ست به پاشکۆی ئه سپه که مدا. له پاش ئه مه ی له نان و چای خواردنی به یانی بوومه وه، هه ردوو ده ستی سه ره رانی خۆم، باوکم و دایکم ماچ کرد و، سواری بارگیره که م بووم و که وتیه ریتگا. هه ر به غار رۆیشتم هه تا گه یشتمه به رمالتی (نوری ئه فه ندی) ی هاورپیم.

(نوری ئه فه ندی) ییش له خۆ کۆکردنه وه دا بوو. ده میک بوو کاروانه که به جیتی هیشته بووین. دامان له ئاوزه نگی و غارمان کرد به ریتگای گۆیژه دا. نه وه ستاینه وه تا له وانیشمان تپیه رکرد. گه یشتینه چایخانه که ی شاخی (گۆیژه). له وی دابه زین. که ته ماشامان کرد کاروانیکی تریش له وی دابه زیبوو. ئه سپه کانیان به گوتسوانه ی چایخانه که وه به ستوه. هاتینه ناوه وه، دانیشتن. به لام چیمان دی?... دیمان دوو سی کوو په ی گه وه که له گلتی سوور دروست کرابوون، دانرابوون له ناوه راستی چایخانه که دا. یهکتیکیان هه ر بۆ ئه وه دانرابوو، که له ته نه که ی پاک و خاوتندا ئاوی له و کانی به دووره بۆ به یتن که که وتوه ته دامینی شاخه که وه. له و چایخانه چۆله وانیه دا، ته ختی دانیشتنی وه ها دانرابوو، که له هی چایخانه ناوه نجیبه کانی سلیمانی که متر نه بوون. له کاتیکا چای هینه ره که، چایه که ی بۆ ده خستینه سه ر میتزیکي بالا بهرز، شنه ی بای به یان دههات و گیانی ده کردینه وه به به ردا. شاری «سلیمانی» ییش وه کو

تاقه سیویک، له دووره ده رکهوت، که به میخک نیگار پرت کرابن. تا رایه کی زیرینی تیشکی رژیوش تهوقه سهر و لق و پوی داره کانی چپاکه و میترگ و میترغوزاره کانی سهر شاخه کی داپوشیبوو. به چاییمان خوارد و به سهر شاخه که دا به نه سپه کانا نوه هه لگه رابن. له پاشا که وتینه خواری و لیژاییه که وه، به باریکه رتیه که دا تیه پیمان کرد. پاشان که وتینه کوسپاییه که وه، به ناسانی پیادا رابوردن. دیسانه وه هه لگه رابینه وه به ناو و هه موو به رده لانییه دا، که ئیتر شاخه که به تره حیتیکی وای لئ هات به گران ده مانترانی بچین به رتیه، له سهر ناموژگاری باوکم، هه تا له سهر به ره خوارییه بوینه وه سواری نه سپ نه بووم. نه سپه کهم به ده سمه وه رانه کیشا. منیش گیرفانم پر کردبوو له نوقول و ده نکه کوله که. ههر به رتیه گاهه قسه مان ده کرد و، ده نک دنک، له گه ل هاورتیکه ما لیمان ده خواردن، که وتینه وه دهشتایی. له دووره به بیستانتیکمان دی. به غار چوینه ناو وه که پرسبارمان کرد هیچ شتیکی پی نه گه یشتبوو. ئیتر به شاخه که دا هه لگه رابن، تا چوینه سهر کانییه ک. ناو که گه لئ ساردبوو. خویمان نه سپه کانا تیر و پر ناومان خواردوه. که چی له پیش نه مه یشتا، له چایخانه کی (بناویله) لامان دابوو و، ناویشمان خواردبووه. له پاش نه مه ی چهند خوار و ژوروتیکمان کرد هه ستمان به مانندوو بوونتیکی تهواو کرد. ههر خوا خوار نه وه مان بوو، بگه یه جیبه ک و لایدین، تا تیر ناو بخوینه وه و به سینه وه. ههر نه وه نده مان زانی له سهر تهوقه سهری شاخیک چایخانه یه کمان به دی کرد. گه یشتینی و لامان دا. به رکولتیکمان بۆ کرد. له وئ گه لیک خه لکی سلیمانی لئ بوو. هه موومان دناسن. ته نانه ت (نوری نه فندی) لادییه کانیسی نه ناسی. چایی بۆ به کیکیان کری. ده ستیان کرد به قسه کردن و رابوردن. کابرا دهستی کرد به پیا هه لدان (مدح) به باپیری (نوری) دا ئیتر هیچ قسه ی پی نه ما بیکا، نه مه نه بی، که هه موومانی پی هینایه پیکه نین. گوتی: «به خوا باپیری خوالیخوشووی نیرگه له کیشیتیکی باش بو!» رژیشتین نه وه نده مان پی نه چوو که وتینه سهر تهوقه سهری شاخیک که پان و فراوان بوو. ئوتومبیل به ناسانی پیا ده رژیشت. (نوری نه فندی) په نجیه دریژ کرد. له دامینی شاخه که، له ناو دۆل و چالاییه کی قولدا دییبه کی جوانکیلانه ی پیشان دام. ههر چوار لای به باخ و رز و داری چنار و شوهر بی ته نرابوو. گوتی نه مه دی (نۆدی) یه. دیی (شیخ مارف). باوکی (کاک نه حمه دی شیخ) ی ناودار، که به رنه جدانی له پینا و چاکه ی (کورد هاری) دا به ناوبانگه. گه لئ باسی نه وپی بۆ گترامه وه. له پاشا باه کی فینک به سهرماندا کسه ی کرد. منیش ده ستم کرد به گورانی گوتن. دلئ هاورتیکه مم به وه خوش کرد. ئیمه له کاروانه که گه لیک پیشکه وتبووین. تینوتیش زوری لئ سه ندبووین. جله وی نه سپه کانا کیشایه وه و جگه ره کیشیک وه ستاین، هه تا نه وانیش هاتن. ناومان لئ سه نندن. خواردمانه وه. ئینجا ههر چوارمان به ناو و دۆل و شاخه به رده لانییه دا به گورانی وتن و قسه کردن و تری و ترژی خواردن کاتمان رابورد. دیی (چنگیان) یشمان له و به ری شاخه که وه، له دووره به دی کرد: ئیتر ههر رژیشتین هه تا گه یشتینه سهر چه م و ناویکی گه وره. باه کی گهرمی ناخوش به سهرماندا تیه پی. چهند مال و کوچیکمان له ژیر داره به رووه کاندان چاوت کهوت. لای نه وان لامان دا. هه تا به ری به بیان ماینه وه. که به کسه ر رومان کرده (پینجوبن).

چه می و لیاوا

گه یشتینه ناو چه مه که. له پر کاربایه کی لادیییمان پی گه یشت. ری به سستی چه مه که ی کردبوو. خه ریکی ماسی گرتن بوو. سه به ته یه ک و ساجیکی به ده سته وه بوو. که ئیمه دی هه ردوو گیانی فری دا و هه رای کرده ناو ناو که وه، ده ستم ماچ بکات. وای ده زانی من (شیخ له تیفی کوری شیخ مه حمود) م. به لام، من به گالته وه پیتم گوت: «شیخ له تیف نیم. به لام خزمی شیخ مه حمودم». هه تا هاته نزیکه نه سپه که مه وه ورته م نه کرد. به لام خویم بۆ نه گیرا، نه وه بنده کی و ره نجبه رتییه ی لئ په سهند بکه م، له پر ده رم بری، گوتم: «شیخ نیم مامه گیان». ئیتر نه ویش به پیکه نینیته که وه گه راپه وه.

چووین له بن داره که دا، نه سپه کانا م به سته وه. چاییمان ساز کرد. هه ندئ ناوی ساردمان نۆشی. ده ستمان کرد به خوشرستی خوش خوادن... راکشاین، بنووین. هیشتا تهواو چاومان گهرم نه کردبوو، له ده نگه دنگی کاروانه کان و زرنگه زرنگی زهنگوله ی ئیستر و بارگیره کان خه به رمان بووه. که ته ماشامان کرد، نه وا کۆمه لکی گه وره ی کاروانه کان و خه لکی سلیمانی چاییان لئ دم کردوو و، به ئاره زوو یه کی تهواوه نانی پیوه ده خون، به دم نه ویش وه قسه نه که ن.

من وام نه هاته پیش چا، که له سایه ی نه م کاروانه گه لئ به که یف و خویشیه وه راده بویرین. چونکه له ژماره نه ده هاتن. که چی ماندوویتی رتیه که به تره حیتیکی لئ کردبوون ئیمه یشیان برست راورکرد، نه مان ده زانی چۆن رابووین... کات بووه ساتی نه هم^(۱).

من و نوری هاوریم، به رگی مه له کردمان پۆشی و له تاو هالادی گه رما، تیر و پر له ناو نه چه مه خوشه دا مه له مان کرد. ئینجا خویمان پۆشته کرده وه و رووبه پرووی کانی و مه ره زه یه کی دوور رژیشتین. به ناو ده شتیکی فراواندا رتیه گامان بری. گه یشتینه به ره ره زه یه ک، که له کاتی گه شیدا بوو. تیشکی رژی دوو هینده ی جوان کردبوو. له و به ری رتیه گه یسه وه زه یه یه کی پان و دریژ به تووتن چینرابوو. رنه گه نه تله سییه که ی له به ر تیشکی رژی ده بریسکایه وه. هه ره کو ده سکه گولئ که به گه لای ترنجوک پیچرابن، کۆمه لئ کیژ و ئافره تی جلک ئال، له گه ل میرد و باوکیاندا خه ریکی بژار بوون، ناو دوو کانه تووتنه کانیان رازاندبووه. به لئ و ابوو: ژن و پیاو، به یه که وه تیده کۆشان، ماله که یان ناوا بکه نه وه، منداله کانیان، و اتا کور و کچه کانیان به سینه وه.

نای نه وه چ ته ماشا گه یه کی جوان بوو؟! به لام چیمان بکرده یه؟ تینوتیتی زمانی شکاندبووین. به ناچار ی گه ل هاورتیکه مدا رومان کرده شاخه که، که لادییبه کان ناردیانین بۆن کانییه کی سازگار. لیمان دا رژیشتین گه یشتینه کن کاربایه کی تووتنه وان. پرسبارمان لئ کرد. وتی: لیتره نییه، له و لاده یه. ئیمه یش ههر رژیشتین، هه تا گه یشتینه ناو دۆلکی ته سک له ناو دوو شاخدا. به رتیه گه یه کی باریکه له ی سه خته لانی و، سهر به ره ژور و سهر به رو خواردا، چهند سه د هه نگاو تیکمان به و قه د پاله دا بری. واما لئ هات برستمان بر و هیوامان نه ما. نه وه نده ی نه ما بوو زمانمان بشکی، له پر جوگه له کی

(۱) لیتره دا مه به س کاتی کوردییه، نه ک فه رنه گی.

تەسكەلانەمان ھاتە پېتىش چاۋ. ۋەك درزىك و ابو، بەرۋى شاخەكەۋە. كە سەرئىمان دا ئەو كانىيە بوو كە سى چارەكە سات بوو، دوو بەدوۋ بۆى دەرىشتىن. چىمان دى؟! كانىيەكمان دى، ئەۋەندە سارد، ئەۋەندە سازگار، ھەموو ئېتىش و ئازارنىك، ھەموو ناخۇشسىيەكى رابواردنى سەر چەم و ماندوۋىتى رېنگاكەى لەبىر بردىنەۋە. ھەرچەندە كانىيەكە يەجگار تەسك و سەر بەرەۋخوار و لىتر بوو، ھەرچەندە ئەۋەندە جىتى دانىشتنمان نەبوو، كە بەئاسانى تىبا، دابنىشىن، بەلام ئەو چىمەن و نزارە، ئەو سىبەرى لالەزارە، ئەو شەنى شەمالە، ئاۋە ساردەكەيشى كە بەلاۋە بوو، واى لى كرديوين، دەستمان بەئەژنۇدا ئەدا، ھەناسەمان ھەلدەكىشا، كە لە بەيانىيەۋە لەۋىدا نەبووين، تا زۆرتر شادمان بىين... ھەندى ئاومان خواردەۋە، بەلام لە ئەندازەى خۆمان زۆرتر بوو... پشوو يەكى شادمانىمان دا. ھەرچى وردە شىرىنىيەكمان پى ھەبوو، بەكەيفەۋە دامان كرماند. ئەۋەندەمان پى خۆش بوو، بەخۆمان نەزانى، كاتىكمان زانى ئىۋارە داھات!... رۆژ كەوتە كىوان، لە كەلەۋە نزا خوازى لى كردين.

ۋە نەبو پى تارىكى بگەيشتىنايەۋە ھەوار. بەلام رۆژى رووخۆش نەبەيتىش بگەۋىنە پى رۆژىيەۋە، خۆى لە پشت كىوانە، چرايەكى سوورى يۆ ھەل كردين. تىشكى دەھاۋىشت. پەلە ھەۋرەكانى بەرەنگاۋرەنگ، زەرد و سوور زىرەن كرديو، لەلايەكەۋە بەرپە ھەموو تەرەجە گياندار و دىندەيەكى لى دروست كرديو، لەلايەكى تىرىشەۋە دەتگوت بەھارە و شايىيە، بەگەردنى ياقىقىن و سەر و پۆتەلاكى زىرەنەۋە، كىزە كوردن و رەشەلەك و ھەلپەركى دەكەن، لە خۆشى ھاتنى جەژنى نەورۆزى پىرۆز.

گەيشتىنەۋە ھەوار، لەناۋ ئەو ھەموو چىمەن و لالەزارەدا، لەناۋ ئەو باى شەمالەدا، ئاۋىكمان ھاتەبەر. چەمەكە بوو، كە بەناۋى دەربەندەكەى (ۋىياۋا)دا دەھاتە دەرەۋە، بەسەر ئەو بەردانەدا تافە تافى ئەكرد، بەناۋ ئەو دارانەدا ھاژە ھاژى ئەكرد. ئەۋىش ۋەك ئاۋىنە، وپنەى ئەو پەلە ھەۋرە ژەنگارنە ۋە ئاۋ ناسمانە گەۋرەيەى، بەرەنگە شىنەكەيەۋە، ھەروەھا وپنەى ئەو گەلا و ئەو دار و درەختانەى ئەنۋاند. دەتگوت ئاۋىنەيە و وپنەى ئەو چاۋنەندازانەمان بۆ ئەنۋىن، كە تۆزى لەۋەپېتى پىتى شاد و دلگوشاد بوۋبوۋىن. پەرىنەۋە. ھېشتا نەگەيشتبوۋىنە سەر ھەۋارەكە، كاپرايەك ھات، سى ماسى بۆ ھېتابوۋىن. لىمان ۋەرگرت. بەدللىكى خۆشەۋە برژاندمان. ئۆخەى! چەندە بەچىژبوۋ! ھەرگىز ئەو خۆشسىيەم لەبىر ناچىتەۋە. كە نامان خوارد. بىجگە لە ماسىيەكان شفتەيشمان پى بوو. چايشمان لى نابوو. پى تۆ ناخۇش، خۆشسىيەكى زۆرمان لى چىشتن. ئىستەش چىشكەيان لە ژىر دانغاندايە!... كە نان خورا، بىدەنگى ھەموو لايەكى داگىر كرد. چونكە ماندوۋبوۋن و ئەيان وىست بەيانى، لە خەو زوو ھەلسن، زۆرى پى نەچۋو خەۋيان لى كەوت. كەس ئەو بىدەنگىيەى تىك نەئەدا من و (نورى ئەفەندى) و كاروانەۋانەكەمان نەپى. لە پى وتم: «ئۆخەى! ئىستا من خۆم لە خۆشسىيەكى پى ئەندازەدا ئەبىنم. كاشكى ھەر وام رابواردايە. بەلام خۆزگە، لەسەرى ئەو كەلەۋە -دەستم بۆيان درىژكرد، كەلى رۆژئاۋاى (ۋىياۋا)م پىشان دان- ئەلەكترىكىك دەبوو، ئەۋەندەى تر ئىرەى نەشە پەخشان بكردايە!... ناخ، ئىرە، چ جىگەيەكى خۆش دەبوو ئەو ھەلە...؟!». كاروانەۋانەكەمان پىكەنى. (نورى ئەفەندى) پىش بەتەۋسىيەكەۋە گوتى: «بۆچى. دەشى، راست دەكەى بەخۋا زۆر جوان دەبوۋ!»... بەلام ئەو ئەم قەسەيەى ھېشتا تەۋا نەكرديو، ھەر رووم لە كەلەكە بوو، بەقايم دەستم كىشا بەسەر شانى (نورى)دا و روۋىشم ۋەرگىترا بۆ

سەر شاخەكە!... بەلى راستە، ئەم ئەو ئەلەكترىكەى من دەمۋىست بىبىن، نەى دى... بەلام ئەلەكترىكىكى واى دى كە پى كۆلەكە ۋەستابوو. بەپى تەل و دەرمان ئەچرىسكاپەۋە. پى تەقە و چرەك، دەجرىۋايەۋە. ئەۋىش شتىك بوو خوا نەپى كەس نەيناردبوو. يەزدانىش نەپى لە دەستى كەس نەدەھات بىنئىر. ئەۋىش ئەستىرە گەشەيەك بوو، ھەر ۋەك خۋاى گەۋرە بۆ دەرخستنى راستى قەسەكەى من، ياخۇد بۆ ھېنانە دى ئاۋانەكەى من ناردىتى وا بوو. ئەستىرەكە لەۋ دىۋو شاخەكەۋە بەناز و جىيازىكەۋە ھەلدەھات. بەرە بەرە سەر كەوت، تا ھاتە ئەو شۆتىنەى، كە بەنارەزۋى دلى من ھەزار ئەۋەندە زۆرتر چاۋنەندەكەى رەنگىن كرا! شەۋى پىشوو كەم نوۋستبوۋىن. لەبەر ئەۋە پىخەفمان لى راکىشا و خۆمان بىدەنگىكرد، نوستىن، تا ساتى ھەشت و نىۋى شەۋ.

بۇ پىنجۋىن ۱۹۳۰/۷/۲۶

ھەرچەندە ئەو شەۋە ھەموو لايەكمان، بەناخۋرى بارگىر چوار لامان گىرابوو، نە سەرىن ھەبوو، نە دۆشەك لەسەرى بىۋىن. تەنىيا لەسەر مەۋجىك و، بەمەۋجىك، بەجەلكانمانەۋە نوستىن. بەلام لەبەر ماندوۋىتى رىگا و خۆشكردىن بايەكە خەۋىكى خۆش و ئاسامان لى كەوت. بەخۆمان نەزانى، تا بەيانى بەزۆر خەبەريان كرىنەۋە. كە ھەستايىن، ئەسپەكان نامادەكرابوۋن... بارىش رىك خرابوو... ھىشتا تارىك و روون بوو، دەستمان كرد بەرۋىن. بەسەر شاخەكەدا سەر كەوتىن. كەوتىنە ناۋ بەردەلانىيەكەۋە. لەبەر تارىكىش، گەلىك جار ئەسپەكانمان ھەلئەنگوتن. نىكى سات و نىۋىك بەو تەرەجە رۆيشتىن ھەتا دەمە ۋە ھاتو كەوتىن كەوتىنە ناۋ دەشتايىيەكەۋە كە كانىيەكى ساردى لە ناۋەرەست بوو.

چەند بەردە نوپىك بەلايا چەسپ كرابوو، بۆ نوپىكردن. بەھەر چوارلاى كانىيەكەيشدا بىستانى كالەك و ترۆزى بەرھەم ھىتابوو. لە دوور كانىيەكەيشەۋە، چاىخانەيەكى بچووك ھەبوو. بەسەر چەمىكى قوۋلدا ئەپروانى كە ئاۋىكى جوانى بەناۋادا دەپۆشت. لەۋبەرىشەۋە، لە دوور لە سەربانىك دىيەكى بچووك ھەبوو. (زەلان)يان پى ئەگوت. ئەمە ئەو (زەلان)ە بوو، كە بەناروۋ (خەيار) بەناۋانگە. لەۋى لامان دا. دەستمان كرد بەدەم و چاۋ شتن. ئىنجا دەستمان كرد بەچاى خواردەۋە. بەلام ئەۋەندە زۆرۋوۋىن، چايمان بەئاسانى بەرنەكەوت. ناچار خۆرشتەكەمان بەكالەك و ترۆزىيەۋە خواردا!... كاتى ئىمە لەۋە دابوۋىن، جار بەجارتى ئاۋىم ئەدايەۋە. چاۋم بەچاۋنەندازى شاخەكە ئەكەوت، كە تەۋقە سەر كەى زىرەندى تىشكى رۆژ بوۋبوو. تىشكەكەى لەناۋ ئاۋەكەى ئەدا. شەنى دار و درەختەكەى لەناۋادا دىاربوو. كزەبايەكى خۆشش ۋەك سۆزى بەھاران، جار بەجارتىك ئەھات بەسەرما، كەيفى پى ئەسەندم، نەشەى پى پەيدا ئەكردم...

لىمان دا رۆبىشتىن، رىگامان كەوتە خۆشانى. بەم لاۋ بەۋلاماندا ۋەكو شەقامەكانى شارە پىشكەۋتوۋەكان، دارۋدەخت روابوو، ھەتا بەئاستەم لىتى ئەداين. ھىچ ئازارنىكمان لەم رىگايە نەچىشت ھەتا گەيشتىنە ناۋ چرە دارستانىكەۋە، كە ئەو دەمە ھەشت سات بوو بەرپىگاۋە بوۋىن. سەرەۋى سەرگدەكە بوو، كە ئىمەى پىا دەپۆشتىن. خوارەۋەيشى پىروو لە ھەزاران جۆر دارى زلە، زلە، توتىك، دارى بەردار، كە جىگاي دىندەى كىوان بوو، ۋەك ورج و پلنگ. ئەۋە شاخى (تارىبەر) بوو،

که به سه خستی و بلندی به نوابانگه... به سهر به ره و ژورده یه کی یه جگار ناخوش و پیچ پینچوکه دا سهر که وتین، تا و امان لئ هات له ته و قه سه ری شاخه که دا په کمان که وت. ئینجا به زه بیمان به بارگیره کا ماندا هاته وه. توژی دابه زین. له ژیر داری دار به رودا پشویه کمان دا. ئیتر بایه کی شه مالی فینکمان هه ناسه دا. ههر نه و نده مان زانی کوره کاروانه وانیکه پیننجوتینی په یدا بوو. چه مچه (شقارته) یه کی لئ سه ندین و به راکردنیکه وه، به پین، به شاخه سهر به ره و لیژده دا داکه رایه خواره وه، ههر بو ئه مه ی چایه ک بو ئیمه ساز بکات. ئیمه ییش له دوا یه وه رۆیشتین. و امان ده زانی له دامینتی شاخه که وه کانی هه یه. که چی ههر ده رۆیشتین و نه ی ده گه یشتین، هه تا هیزمان لئ برا. له ئه سپه کان دابه زین به پین رۆیشتین. ئینجا به پینیش ماندوو بووین. دوو باره سوار بووینه وه. که وتینه ناو ده شتیکی گهرمه وه خهرمانیکه لئ بوو. دوو پیانو و ژنیک و کچیکه یه جگار جوان خه له یان کۆ ده کرده وه. به ده سته کچه که دۆیه کی خوشمان بو هات و خوارده مانه وه. سه چاره که ساتیکه تریشمان به سواری رابوارد. ئینجا گه یشتینه کانی (ئه مین به گ)، که له کانیه هره سارد و سازگاره کانی پیننجوین ده ژمیرئ. له وئ دابه زین. پشویه کمان دا. خورشتمان خوارد. چایی کوره که مان نۆش کرد، ئینجا به ناو ده شتی کاکه به کاکه (قزلجه) دا ریمان بری. له پاش ساتیک و چاره کیک گه یشتینه (پیننجوین) له جتی سهر بازه کان تیپه رمان کرد. چووینه مالیکه وه که به رامهر شاخه که بوو. جیه کی فینک و خوش و پر سهر به سته بوو.

پینجوین ۱۹۳۰/۷/۲۶

دیه ک بوو، به لکو شاریک، جوانکیلانه بوو. له ههر چوار لاره به باخ و باخچه ی رهنگین ته نرابوو. جیه ک بوو جگه له جوانی، جگه له ناو و با خوشی، جگه له رازینراوه بی به چا و نه ندازی جوان، به گهره بی شوینی له بهر چا و فه رمانه ر واییدا، به شوین سه ختی به و سه شاخه وه که ده وره یان دابوو: (کیوی ئه حمده هاجر، کیوی بهرکیو، گردی بلکیان)، وه ک کلیلیک و او بوو که کلومی (ئیران) ی پین بکرتیه وه. بیجگه له وه ئه گهر (پیننجوین) قاییم نه بوایه، چۆن (شیخ مه حمودی گهره)، ئه و ده وره یشته ی ئه و ئه کرده نیشته جیتی خۆی^(۱)؟!.

(پینجوین) پر بوو، له کانی گهره گهره ی ناو سارد، به لام کاشکی ناوه که یان قورس نه بوایه. ته نانه ت، کانیه کی تیا بوو، له بهر قورسی ناوه که ی، به ناوه که یان ئه گوت: (ناوئاسن). به لام کانی

(۱) که له سه رته ی ۱۹۲۳ وه شیخ مه حمود نیازی بیسی ئینگلیزی بو ده رکوت له به زۆر به سته وه ی باشوری کوردستانه وه به حکومه ته عهره بییه که ی به غدا وه و له ۳ مارتی ۱۹۲۳ سلیمانی بۆردومان کرا، شیخ به له شکره که یه وه له قه مچوغه و جاسه نه وه به ره و شاربازیر و پینجوین رۆبی تا دوا بی له ناوچه ی پینجوین جیگیروو و کردیه بنکه ی سه ره کی شویره که ی، دوا جاریش ناچار کرا ریکه وه تنه که ی پینجوین له گه ل نوینه رانی حکومه ته ی به غدا و به چا و دیری ئینگلیزه کان له ۱۵/۶/۱۹۲۷ مۆر بکا، به پینی ریکه وه تنه که چوه دتی (ۆله ژیر) له ئیران دانیش، ئه و کاته ی مامۆستا ئه م گه شته ی کرده وه شیخ له و گونده ی سهر سنور بووه و حکومه ت بو پیشگرتن له ههر جموجولیکه تازه هیزی سه رازی له چوارتا و پینجوین دانا بوو.

(ناوی هه یات) له هه موویان ساردتر و شیرینتر بوو. له م به ری دییه که وه که گهره کی (به رکیتوان) یان پین ئه گوت: کانی که م هه بوو له بهر ئه وه به سهر شیوه که دا جوگه له ی داریان رایه ل کردبوو، ناویان پیا هینا بووه ئه م بهر. ئه و شاخه ی که یه جگار ناوی هه بوو، (ئه حمده هاجر) بوو، که که وتبووه رۆژه لاتی (پینجوین) وه، ته نانه ت له چه مئیکه دووره وه، له بهر چاندن، به م کرده به زه ی شاخی (ئه حمده هاجر) دا، ناویان رایچ کردبوو، جا ههر ئه و ناوه زۆره بوو که (تافاو) یکه گهره ی له ناوه راستی شاخه که دا دروست کردبوو، که به هۆی ئه وه وه ته ماشاگاهی شاخه که جوانتری لئ هاتبوو. هه روه ها ههر ئه و ناوه ییش بوو، که ده هاته به ری (به رکیتوان) بو شینایی و بو با خه به رداره کان، که هه موو ته رجه دره ختیک و سه وزاییه کی لئ کرابوو. له ده سته راستی (پینجوین) یشه وه چند گردیک هه بوون، سهر و خواریان باخ و باخچه بوو. به ناوی سازگاری کانیه کان ناو ئه دران. پر بوون له میوه و سه وزه وات، وه ک: هه لۆوه، سیه، ههرم، ترئ، قۆخ، قه یسی، شاتوو، توو، ئاروو، ترۆزی، شووتی و کاله ک. پینجوین دوو باخی زۆر گهره ی تیا بوو: یه کیکیان (چوارباخ)، ئه و ی تریشیان (بلکیان) یان پین ئه گوت. ناوی (بلکیان) ییش ئه وه نده ساردبوو پیانو نه ی ته توانی ده سته زۆر تیا رابگرئ. له دوا ی ئه مانه ی شه وه شاخیکه بلند هه بوو. شاخی (کانی شه و قه ت) یان پین ده گوت. ئیتر ئه گهر ته ماشای (پینجوین) بکرایه، هیچ ده سته راست و ده سته چه پی مالیکی ئه نه بینرا که بئ باخ و باخچه بوایه.

ئه گهر یه کئ له دووره وه به اتایه (پینجوین)، کوتوپر پینی ده گوت: گونده. به لام که ئه چوره ناوه وه و ریکو پیکه مالیکه کانی و، زۆری دانیشته وه کانی و، بازار و دوو کانه کانی و، سهر شوک و مزگه وه کانی و، شیه ی ئاش و ناودانی زه ویه کانیانی ئه که وه ته بهر چا و، به شاریکه ی زۆر ریکو پیکه دانه نا.

نزیکه په نجا دووکان، که هه موویان له هاویندا وه ک سابات وان، چوار چایخانه، قه یسه ریه ک، سه رشو ریکه که ئیسته رووخواه، چوار مزگه وتی گهره که له هینه کانی سلیمانی که متر نه بوون، دووسه د و په نجا خانووی دوو نهۆمی تیا بوو. جا به پینی ئه مانه، وا دیاروو، که (پینجوین) حه لی خۆی له ئیستا زۆرتر خه لکی تیا بووه. چونکه وه ک دانیشته وانی (پینجوین) خۆیان ئه یانگه راپه وه، رووسه کان له شه ری گهره ی جیهانی یه که مدا ویرانیان کردبوو. ئیستا ژماره ی دانیشته وانی (۱۲۰۰) که س که متر نییه. هه موویان خاوه نی باخ و باخچه، یاخود کاروانن. یان به بازارگانیه وه له گه ل ئیراندا خه ریکن. مانگا کانی (پینجوین) رهنگیکی زۆر سه بریان هه بوو. ناوه راستی پشتیان سپی، یاخود په له ی سپی تیا بوو. له ناوچه وانیشیه اندا سه سووچیکه سپی جوان هه بوو. ههر ئه تگوت ئه و مانگایانه که (مصری) یه کانی کۆن ئه یان په رستان. هه روه ها مه رومالانیکه بئ شو ماریان هه بوو. قه له و بوون. گوشتی سلیمانی، به شی زۆری له پینجوینه وه دئ. چونکه پینجوین له کویتانه کان ئه ژمیرئ.

(حامد به گی مه جید به گی جاف) که قائمقام بوو و له هه له یجه دانه نیشت، خه ریک بوو خانوو له پینجویندا دروست بکات. له گه ل (ئه حمده به گی عوسمان پاشای جاف) ی خزمیشیان خه ریک بوون هه موو بازاری پینجوین، که له سالی هورۆمی رووسه کانه وه رووخیترابوو، له گه ل قه یسه ریه ک و سه رشو ریکه دا دروست بکه نه وه.

پینجوبین جیتییه کی زۆر گهوره یه. دهشی ریک بخری خوتیندنگای بۆ بکرتتهوه. ئەوا ئەمسال خەریکن بۆی بکەنەوه ئیستا که مەلایەک حوجرە کردۆتەوه. (۲۲) شاگردی هه یه. وانه (درس) یان پین ئەلێ. بەلام لەسەر شتیهی تازه نییه. له شوتینیکی تردا لیتی ئەدویم.

(پینجوبین) به چاونه ندازی جوان، کهم شوتین ئەبگاتن. به شتیه یه کی تیکرایی ئاو و بایه کی باشیشی هه یه. پاشه رۆژ، ده بێ به هاوینگاه. چونکه ئەویش (لوینان) یکه بۆ خۆی و لهویش که متر نییه. ئیسته بنکهی لادی (ناحیه) یه. سه رایه کی باشی تیا دروست کراوه. به (۱۵۰,۰۰۰) روپییه تهواو بووه. له سه ر گرده کانیسی دوو بنکهی بالباز دامه زرتیراوه.

جیگایه کی خۆشمان دەست کهوت. هه ر ئەوه نده مان زانی (محهمد علی ئەفهندی) ی برای هاو ریکه م، هات، گه لێ قسه ی خۆشمان کرد. نامان خوارد، که چی له کانی (ئهمین به گ) یش گه لیکمان خواردبوو. له پاشا (میرزا مارف)، ژیره پیاوی به ناو بانگیش هاته لامان. له دواییدا ئەوان رۆیشتن. ئیمه یش تۆزی نوستین، چاویکمان گه رم کرد و له خه و هه لسا یین. چووینه مزگه وتن که له لای ماله کانه وه بوو. ریکو پیک و پاک و خاویتمان هاته پیش چاو. ئینجا راسته وخۆ چووینه لای (نوری ئەفهندی عه زیز)، که ئەو دهمه به لێنده ریک بوو لهوئ. له دانیشتوانی سلیمانی بوو. گه لێ نازی گرتین. هه موو ناو بازاری گێرین. دیتیه که یسی تهواو پیشان دا یین. بر دینیه ناو باخیکه وه. لهوئ هه ندێ هه لووژه و ئاروو و تروزی و شووتیان بۆ هینان، خواردمان. گه راینه وه. له پاش ناخواردنی ئیوارێ چووینه چایخانه کانی پینجوبین. یه جگار جوانم هاتنه پیش چاو. به لوکس و تهخت و ئاوازه (گرامه فسۆن) پارێنرا بوونه وه. هه موو چایجیه کانی خه لکی سلیمانی بوون. هه موو یانم ناسیبه وه. پاشان به سایه ی (نوری ئەفهندی) یه وه چووینه ناو (ته لخانه) ^(۱) که ی پینجوبینه وه. لهوئ گوتمان له رادیۆ گرت. هه رچه نده، هیشتا زوو بوو، به لام ساز و ئاوازی رووسییا و ئیران و هی هه لپه رکیی له نده مان به پیا ئوه گوئ لێ بوو. هه زمان له ساز و ئاوازی تورک ئە کرد. که چی گوتمان که وته بهر وتار (خطبه) ییک له بابته پرانه وه ی شو رشی کورده وه، ^(۲) که ئەو دهمه کورده کانی تورکیا بۆ ئازادی کوردستان هه ولان ئەدا. ئیکه ئەوه نده ی پین نه چوو هاتینه وه ماله وه. نوستینکی بی ئەندیشه نوستین.

پینجوبین ۱۹۳۰/۷/۲۷

ئەو ئیواریه ی پیشوو بازاره که مان باش نهدی. چونکه هه موو دوو کانه کان داخرا بوون. به لام که به یانی به ناویا گه راین، له هه موو ته رحه کارگه ریکمان هاته پیش چاو: ئاسنگه ر، چه قۆ دروستکه ر، نالبه ند،

(۱) ته لخانه: پۆسته و گه یاندن - دائرة البرید.

(۲) دیاره له کانی نسکوئی شو رشه که ی (ناگری داغ) بووه که کۆمه له ی خزیبون ریکی خست و رابه رایه تیبیه که ی سپاردبوو به ژه نرال ئیحسان نوری پاشا (۱۸۹۳ - ۱۹۶۷)، ئەو شو رشه زۆر جار به (شو رشی نارارات) یش ناوده بری ۱۹۲۷ - ۱۹۳۱.

مسگه ر، مه ر سه رپر، که بابچی، سه وزه فروش، چایچی، سه رتاش، ورده واله فروش، جگه ره فروش، هه ر جۆره دوو کانییک که له شاردا هه بووی، دیان. ئینجا چووینه ناو سه راکه وه. تی وردبوینه وه. سه رایه کی زۆر ریکو پیک بوو. له سه ر شتیه یه کی تازه دروست کرابوو. چیمه نتۆ و ته رحه خشتینکی سووری تیا به کاره یترابوو، که له گلی پینجوبین و له کورده خانه ی پینجوبینا دروست کرابوو، خشته کان کۆشکه که یان یه جگار رازاندبووه وه. سه راکه، دوو هه وشه ی هه بوو. به هه ر چوار لایدا هه یوانی هه بوو. ژووره کانی له چه شنی هی قه لا دروست کرابوون. په نجهره کانیان زۆر به به رزیبه وه بوون. خانویه کی بچوو کیشی تیا بوو. بۆ کارگێری لادیتی پینجوبین دروست کرابوو. له سه ر شتیه ی رۆژئاوایی بوو هه موو فه رمانبه ر (موظف) دکان له م سه رایه دا دانه نیشتن، به بالباز (پۆلیس) هکانیشه وه. سه ریکمان له کارگێری لادیتیه که (ره شید ئەفهندی غه فور) دا. گه لێ میوان نه وازی کردین ئەم پیاوه هه رچه نده بۆه خزمیکم بوو، به لام ئەمه یه که م جار بوو گفتوگۆی له گه لدا بکه م. به راستی کاروباری لادیتیه که ی به نه نجه هه لده سووران. به کاربوو. به جهرگ بوو. دل ته ریش بوو. له قسه کردن و رازاندنه ویا ده ستینکی دریتی هه بوو. دهمی له هۆنراوه گوتیشه وه ئەدا. به لام تیا قال نه بوو بوو. که چی هه ندیک له فه رمانبه ر کانی ژیرده ستی به خراب لیتی ئەدوان. لهوئ هاتینه ده ر، چووینه لای (میرزا مارف)، که لهوئ بنوس (کاتب) ی لادیتیه که بوو. کورد په روه ریکی راسته قینه م هاته پیش چاو. کاتی خۆی شاگردیکی ئایینی بووه. به لام به پیاوانی ئایین و ئایین که م باوه ر بووه. بۆ ئەمه ی خۆی ئازاد بکات له مزگه وت، خۆی ده رباز کورده وه بۆ ناو ژبانی فه رمانبه رایه تیبیه وه. له تورکیا و عیراق و سوریا و کوردستاندا کاری کورده وه. ئەم پیاوه، وه ک بۆیان گێرنامه وه، لهو دهمه دا که ئینگلیز و کورد نارپک بوون، له لایهن (ئهممۆنس) هه که ئەوسا که راویژکاری کاربه ده ستی ناوخۆی عیراق، وانا (مسته شاری وه زاره تی داخلیه) بوو لیتی داواکرا که بی به نوو سیاری و هه رچی که ینه و به یه نه یه کی (شیخ مه حموودی گه وره) هه یه، په یتا، په یتا بیئیری بۆ ئینگلیزه کان. ئەویش، چونکه ناپاکی پین جوان نه بووه بیکات له گه ل گه لی خۆیدا، خواسته که ی (ئهممۆنس) ی په سند نه کردوو و به هه موو هیتیکه وه به ر په رچی داوه ته وه. له سه ر ئەوه (ئهممۆنس) به لینی لێ سه نده وه که هه تا زیندوو له سه رده می ئینگلیزدا کاری فه رمان په وایی داوا نه کات و وه ریشی نه گری!... به لام له پاش چه ند سالییک چاویان لێ پۆشبوو و کردو یانه ته وه به فه رمانبه ر.

(میرزا مارف)، وه نه بی، بی ئایینیکی هه رزه کارانه بووی، ئەو ته نیا ئەوه ی به ر په رچ ئەدایه وه، که به میتشکیا نه ئه چوو. به لام راستت ئەوئ مه ی خۆر بوو. له شتیه یه کی ریکو پیکدا مه ی ئەخواردوه. زۆر سه ربه ستم ئەهاته پیش چاو. هه رگیز له قسه ی راستیش لای نه ئەدا. زیانیسی پین بگه یشتا یه، قسه ی راستی خۆی هه ر ئە کرد. ته نانه ت له کاروباری ئایینیشدا، له ناو ئەم گه له ئایین گیره دا له قسه ی سه ربه ستانه ی خۆی نه ئە که وت.

له ناو رۆژنامه کور دیبیه کاندای قسه ی جوانی بلاو ئە کرده وه. نوو سه رتیکی یه جگار به هیتز بوو. قسه کانی خۆی، هه مووی ده خسته میتشکی گو تگره وه. تا به ته واوی تیا نه چه سپاند. له بابته کورده وه. هه موو دهم له لایهن دۆسته کورده کانیه وه هه والی کوردستانی بۆ ته هات. له ناو دیتیه که دا (مه لا مه حموود) ناویک

هه‌بوو، له وزه به‌دەر ئایبندار بوو. که‌چی ئەمی له هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌ویست. هه‌ردووکیان که‌یشتبوونه پهلێ راستی په‌رستی (فهل‌سه‌وفی).

ئێوارێ (محهمه‌د عه‌لی ئەفه‌ندی) هاته‌ لامان. گه‌لێ قسه‌مان کرد. له پاشا چوینه (قه‌لادێ)، که‌ چایخانه‌یه‌کی لێ بوو. که‌وتیوه‌ پۆژه‌لانی خوارووی پێنجوینه‌وه. له پاشا چوینه (چوار باخ). دهم و چاومان شت. ئاو مان خوارده‌وه. ئاروو و سێو و ترۆزیمان خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه، وه‌ک ته‌ره‌زی لێ هات، ئینجا ده‌ستمان کرد به‌خواردنیان. بێ تۆ ناخۆش به‌جگار خۆش بوو. پاشان به‌ناو ئەو هه‌موو دار و دره‌خته‌دا، رێگامان، بری. کاتی‌کمان زانی بانگی شێوانی دا. چوینه‌ مالتی.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۲۸

ئەو شه‌و، به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ نوستم، چونکه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌یشدا، له‌ خانووه‌که‌دا، (مسته‌فا ئەفه‌ندی)^(۱) ناویک دانیشتموو، به‌برای بوژی به‌ناوبانگ (زێوه‌ ئەفه‌ندی) ده‌رچوو. ئەو له‌ ئیمه‌ زۆرتر هه‌زی له‌ به‌زم و په‌زم و زه‌ماوه‌ند نه‌کرد. هه‌ر یه‌که‌م شه‌ومان به‌بێ ده‌نگی رابوارد. ئیتر له‌و شه‌وه‌ به‌دواوه‌ به‌گۆرانی و به‌سته‌ و قسه‌ی پێکه‌نینه‌وه‌ ریمان ئه‌بوارد. له‌ به‌یانیدا خه‌به‌رم بووه‌وه. به‌لام هه‌شتا هه‌تاو به‌ته‌واوه‌تی نه‌که‌وتبوو. که‌ سه‌رم به‌رز کرده‌وه، شاخه‌ ره‌نگینه‌که‌ی (ئه‌حمه‌د هاجه‌ر)م هاته‌ پێش چاو، که‌ به‌تاریه‌کی ئەتله‌سین سه‌ره‌پۆش کرابوو. بای به‌ری به‌یان به‌و فینکییه‌یه‌وه‌ که‌ هه‌بیبو، ده‌هات به‌سه‌رما و قزمی په‌خشان ئەکرد، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌بیش له‌ لق و گه‌لای چناره‌ بالا به‌رزه‌کان و، شه‌وره‌بیه‌کانی ئەدا ده‌ی له‌رانده‌وه‌ و، شه‌هی پێ ئەکردن و، باوه‌شینی دێیه‌که‌بیشی پێ ئەکردن. له‌ناو قه‌دی کێوه‌که‌بیشه‌وه‌ ئەو ئاوه‌ سه‌هۆلاییه‌ به‌تافه‌ تاف، به‌سه‌ر به‌ردی شاخه‌که‌دا، ده‌هاته‌ خواروه‌وه. که‌ ئەیدا له‌ به‌رده‌کان، هه‌ژ هه‌ژی ده‌کرد و، به‌و هه‌ژبه‌ پیاوی خه‌به‌ر نه‌کردوه‌وه. ئەمه‌ له‌وئ بوه‌ستێ. له‌م لایشه‌وه‌ که‌له‌شه‌یره‌کان به‌سه‌ر بانه‌ به‌رزه‌کانی پینج‌وینه‌وه‌ ئەیان قووقاند. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ بۆره‌ بۆری مانگا و، له‌بازه‌ باری مه‌ران و، له‌ قۆره‌ قۆری گاجووت، گوپی پیاو که‌ر ده‌بوو، هه‌ر ده‌تگوت، خۆشخوانی (شيعر)یه‌ به‌هاریه‌که‌ی (حاجی قادری کۆبی)یه‌ و په‌رده‌ به‌په‌رده‌ به‌هه‌رجه‌سته‌یی دووباره‌ ئەبیتته‌وه. که‌ ئەمانه‌م دی، نه‌ گرانی له‌ له‌شما ما و، نه‌ خه‌والزێی له‌ ناو چاو ما. خۆم نه‌گرت، بۆ ئەوه‌ی سه‌بری ده‌شتی (قزله‌جه‌) و هه‌له‌هاتنی ته‌واوی پۆژی پرشن‌گه‌ر به‌که‌م، به‌گورجی جله‌کانم له‌به‌ر کرد. (نوری ئەفه‌ندی)یشم له‌گه‌ل هات. هه‌تواش ئەره‌پۆشتم. خۆمان پێ نه‌گیرا، هه‌ر به‌هه‌راکردن چوین تا خۆمان گه‌یانه‌ تافاوه‌که‌. تیر ده‌ستمان تیا راگرت. به‌و چاوئه‌نداز و ده‌شته‌ ره‌نگینه‌ی که‌ خوا به‌کوردی به‌خشیه‌وه‌ ته‌واو دلێ خۆمان خۆش کرد و، چاوی خۆمان گه‌شاندوه‌وه. ئێواره‌بیش چوینه‌ هه‌واوی له‌شکری عیراق، لای (عه‌لی ئەفه‌ندی) چاوئه‌ندازیکی جوامان هاته‌ پێش چاو... چاده‌ سه‌پیه‌کان بوو بوونه‌ نه‌خش به‌رووی شاخ و ده‌شته‌ سه‌وزه‌که‌وه. تا ئێوارێ له‌وئ بووین. گه‌رینه‌وه. له‌ رێ باسی به‌خشنده‌یی به‌زداغان ئەکرد که‌ چیبی داوه‌

(۱) مامۆستا زێوه‌ری شاعیر چوار برای هه‌بووه‌: ره‌شید، سه‌عید ئەحمه‌د که‌ به‌گه‌نجی له‌ ناوی زه‌لمدا خنکا، وه‌ مسته‌فا که‌ ئەو کاته‌ له‌ دائیره‌ی (گومرگ) قۆلچی بووه‌، ئەمیان باوکی (عه‌ریب و مه‌جید و سه‌لاح)ه‌.

به‌کورد. کاتی که‌ به‌سه‌ر گرده‌که‌دا هه‌لته‌کشاین، (عه‌لی ئەفه‌ندی)، بنجه‌ گیایه‌کی پێشان دام (گه‌وون)یان پێ ئەگوت. چله‌کانیان بریبوو، هه‌شتا نه‌بووبوو به‌دوو پۆژ که‌ له‌ جیگا برینه‌که‌یه‌وه (که‌تیره‌)ی ده‌رکردبوو. ئەویش ئەو به‌ره‌مه‌یه‌ که‌ (کوردستان) به‌هه‌موو شوێنێکی ئەفرۆشی. زۆر له‌ دانیشتنوونی (پینج‌وین) به‌فرۆشتنی ئەم گیایه‌وه‌ ده‌ژین و گوزه‌ران ده‌که‌ن.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۳۰

زۆر گرفتاری جوانی شاخی (ئه‌حمه‌د هاجه‌ر) بوو بووم. له‌ دواییدا خۆم رانه‌گرت، به‌یانی هه‌شتا هه‌تاو سه‌ره‌پۆشی زێرینی به‌سه‌ر کێوه‌که‌دا نه‌دابوو، من و (نوری) و برازایه‌کی کارگێری لادێی پینج‌وین و (مسته‌فا ئەفه‌ندی)ی خۆمان به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ به‌سه‌ر گرده‌که‌دا هه‌لگه‌راین تا چوینه‌ کن (تافاو)ه‌که‌. له‌وئ له‌سه‌ر به‌ردی تافاوه‌که‌ هه‌ر سێکیانم به‌دانیشتنی خۆمانییه‌وه‌ دانا. چنار و بیه‌کانیش به‌سه‌ریانه‌وه‌ سێبه‌ریان کردبوو. وێنه‌یه‌کم گرتن. پاشان وێنه‌گره‌که‌م دا به‌ (نوری)، ئینجا خۆم چووم، به‌دانیشتنه‌وه‌ لای تافاوه‌که‌وه‌ وێنه‌یه‌کی خۆشمان گرت. ئینجا که‌ له‌وئ گه‌رینه‌وه‌ تووشی هه‌ندێ ژنه‌ پینج‌وینی بووین. هه‌ر یه‌که‌ ده‌تگوت فریشته‌یه‌که‌ بۆ خۆی. بێ سه‌ره‌پۆش و بێ بالا پۆش، له‌ کانیه‌که‌وه‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌. هه‌ر ئافه‌ته‌یه‌یان گۆزه‌یه‌کی په‌نگ سووری له‌ گه‌لی پینج‌وینی به‌ین باخه‌له‌وه‌ بوو، بنه‌که‌ی نابوه‌ سه‌ر که‌له‌که‌ی خۆی، به‌لار و له‌نجه‌ و ناز و فیزه‌وه‌ به‌ناو ئەو دار و دره‌ختانه‌دا ده‌ره‌پۆشت. منیش به‌راستی وام پێ خۆش بوو که‌ بۆ یادگار شێوه‌یه‌کی ئافه‌ته‌ی پینج‌وینی به‌خه‌مه‌ ناو گه‌شتنامه‌که‌مه‌وه‌. وێنه‌گره‌که‌م هه‌تیا به‌ سه‌ر پێ. به‌لام ده‌ترسام جوان ده‌رنه‌چێ، پێم وتن راده‌ستان وێنه‌تان بگرم. که‌چی چونکه‌ جووله‌که‌ بوون له‌ بریتی راده‌ستان به‌گورجی تیه‌ریان کرد، له‌باتی وێنه‌گرتنیان، ته‌ریقیان کردینه‌وه‌!... به‌لام له‌لایه‌کی که‌وه‌، سێ چوار ئافه‌رقان دی نانیان ئەکرد. به‌ناسانی خۆیان راگرت، تا وێنه‌مان گرتن. گه‌لیکیشیان پێ خۆش بوو. له‌ دواییدا چوینه‌ چایخانه‌یه‌که‌وه‌ له‌و نزیکانه‌. ئەم ئێواره‌بیش له‌ناو باخدا ریمان بوو.

پینج‌وین ۱۹۳۰/۷/۳۱

ئێوارێ سات نزیک (۱۰) من و (نوری) و (ئه‌مین) یاره‌ی ناسیاو له‌گه‌ل (حوسین سالح غه‌فور)دا، چوار به‌چوار روومان کرده‌ باخه‌که‌ی (بلیکان). گه‌لێ گرد و شیمان بری. ئینجا گه‌یشتینه‌ ناو باخێکی گه‌وره‌وه‌ که‌ هه‌موو ته‌رحه‌ دار و دره‌ختیک به‌تایبه‌تی (دارمیتوی) تیا بوو. به‌قه‌د کێوه‌که‌وه‌ ساباتیکی گه‌وره‌یان کردبوو. له‌ ناوه‌که‌یا کانیه‌کی زلی تیا بوو. له‌ناو ئاوه‌که‌یا ده‌ست راگیر نه‌ده‌کرا. هه‌تسوه‌ تریش به‌سه‌ریا هاتبووه‌ خوار. له‌گه‌ل ئەو خۆشیه‌بیشدا شوێنه‌که‌ی زۆر په‌نا و سه‌خت بوو. جیبی دز و رێگر بوو. وه‌کو ئه‌یانگوت ورچێکی زۆری تیا بوو. گه‌لێ ئاومان له‌و کانیه‌ سارده‌ خوارده‌وه‌. نزیک بانگی شێوان بوو گه‌رینه‌وه‌ ماله‌وه‌. هه‌شتا له‌ رێگادا بووین (ئه‌مین)یان گوتی: ئایا بیستوتانه‌ له‌ (۱۶) سه‌ربازی عه‌ره‌ب دوانی لای شاخی (ته‌ره‌ ته‌وه‌ن)ه‌وه‌ کوژراوه‌. ئەوه‌ی ماویشه‌ رای کردوه‌وه، (کورد)یک نه‌بێ که‌ ئەویش له‌به‌ر نازایه‌تی خۆی رای نه‌کردوه‌وه‌!؟ ئیمه‌بیش ئەمه‌مان نه‌ببستبوو، تا

قسهی لئ بکهین به لآم بیستبوومان که تهنیا شواتیک، له پیش هاتماندا بۆ پینجوتین (۱۷) سه ربارزی رووت کردبووه. ئیسته پیش گیراوه!...

ئهمه مان له ناو دیدا سوڤراخ کرد. گوتیان بهم تهرحه رووی دابوو: میبری، چند سواریکی دری (سوڤیه وند)، له ههمه وندنده نازاکان دل ئەشکینێ. ئەمانیش په یمان به به کتر ئەدن: ههتا بچین زبانی پین بگهینین. له سه ره نه وه له لای (کفری) یه وه کۆچیان کردۆته ئیره. که ههموو جارئ میری هه والیانی بیتره داوه. ئیسته پیش دوو سه ربارزان له و (۱۵) که سه کوشتوو. ئەوانی که هه لاتون، سه ربارزیک (کورد) نه بی، هه رای نه کردوو، به سه ربارزیا گه یشتوون بیکوژن، هاواری کردوو: «نه کهن. له ئیوه. کوردم» ئەوانیش وازبان لئ هیناوه. هه ره به برینداری ماوه ته وه. هه تا بالبازه کورده کانی ئیره دۆزیویانه ته وه...

له پاش ئه وه (ره شهید ئەفەندی) ی کارگێری لادتی پینجوبین و سی بالباز چوو بوون به دوا ی ئه و پتگرانه دا. هه تا له دیتی (به رده به ل) دیووبانن. له پاش چند ته قه یه ک رایان رفاندبوون. سه ربارزه کانی ئیره پیش هه ره خراخوا ی ئه وه یانه پرۆنه وه. تا به ره ئه م هه رایه نه که ون. چونکه زۆریان وایان ده زانی ئه مه له (شیخ مه محمود) هه وه یه و، له سه ره مافی کورده واری و ئەکات. ته نانه ت، ئه وانه، به ته رحیک و له (کورد) ده ترسن، که (۷۰) سواریان له دوا ی بالبازه کانه وه ئه بن. که ته قه کانیان ده بیهن له بریتی ئه مه ی یارمه تی بالبازه کانی بدن، ئه چن را ئه که نه وه ناو له شکره که یان!...

پینجوبین ۱۹۳۰/۸/۱

به یانی وینه گره که م له گه ل خۆمدا برده سه راکه وه، چووینه لای (میرزا مارف) وینه مان گرت. له پاشا چووینه لای کارگێریش، وینه به کی ئه ویشمان گرت. که له لای (میرزا مارف) بووبین باسی (مه لا مه محمود) ها ته پیشه وه: ئیسته پیش ههموو جارئ کابرایه کی پرچ درێژی سه ره قزمان ئەدی. له ده مه ره قۆپانی به و لا وه که له پیتی ئەکرد، ههموو له شی رووت بوو. پین خا ووس بوو. جا له (میرزا مارف) هه وه بوو که به ته واری له بنجینه ی ئه م کابرایه تیگه یشتین. گوتی:

«شه ش سا ل له مه و پیش (شیخ قادری شیخ که ریم)، ده رویشداری به نا و بانگ دیته ئه م ناوه. گوا به ئه م (مه لا مه محمود) ه، که له وه پیش شاگردیکی نایینی خوشه و یستی خه لکی پینجوبین نه بی، گالته ی پین دئ. له لایه ن ئه و (شیخ قادر) هه شیت ده کړئ. پاشان هه رچه ند (مه لا مه محمود) ده چی و له سه ره ده ستیا په شیمان ئه بیته وه که لکی نایب. ده داته ئه م کیتوانه ی پینجوبین و، به فر بی و باران بی و، قرچه قرچی هه تا وای هاوین بی، یاخود ره شه با و کړپوه بی، ئه و پیا وه به م رووتیه وه ده سوو رپته وه. که شه ویش دئ له سه ره سیپالیک دنوئ. که چی له گه ل ئه وه یشتا هیچی لئ نایه ت.

به لآم خه لکی پینجوبین (مه لا مه محمود) به (پیا وچاک) دا ئه نین، یه جگار نازی ئه گرن. ته نانه ت هه تا سئ سا ل له مه و پیشیش، هه رچی که و مریشکیکی (مه لا مه محمود) بووه له سه ره ئه وان بووه. کابرا زۆر ژیر بوو. چونکه ئه گه ره ژیر نه بوایه، ئه م ههموو خه لکی پینجوبینه ی کیش نه ده کرد. (شیخ مه محمودی گه وه) زۆر خوشی ده وئ. ههموو جارئ دیاری بۆ ده نیرئ». (میرزا مارف) ده یگوت لیم پرسیه وه: «نایا

ئه گه ره ئه م جار، (شیخ مه محمودی گه وه) بیته وه به (شاهی کوردستان)، ده ست ئەداته وه له نایینی ئه م و ئه و؟!». (مه لا مه محمود) پیش گوتبووی: «نه. به لآم کورده ره وری و نیشتمانیه ره وری ئه هینیته پیشه وه». (میرزا مارف) ئه یگوت: «لیم پرسیه وه: بۆچی نوێژ ناکه یه ت؟» (مه لا مه محمود) پیش وه رامی داومه ته وه: «له به ره ئه وه ی شیتم!».

ئیتتر ئه و پرۆژه له گه ل (مه مه د عه لی ئەفەندی) دا رویشتینه ناو له شکره که وه. ئه فسهره کورده کان زۆر به ده و رویشتماندا ها تن. له لایان مایه وه تا ره وانه مان کردن بۆ سلیمانی.

ره عناخان ۱۹۳۰/۸/۲

ماله کانی پینجوبین، له سه ره شیوه ی پلیکانه، به قه د شاخه که دا هه لچوو بوون. که له پرده که ده په رینه وه، چاومان به ته لاریک ده که وت، که (خانوویش بوو)، سا با تیککی به سه ره وه بوو. به یانیان که ده چووینه کن تافا وه که، په رده یه کی سپیمان ده دی، ده درا به به ره ساباته که دا. له به ره به سترکردنی هه تا وه که له ها تنه ناوه وه. له ویدا ژنیک ده نوست. ههموو ده م له به رده م و ده و رویشتیا کاره که ره و نوکه ره دانیشتیوون. چاوه روانی فه رمانیککی بوون. ئه م ژنه که ئیواران له سه ره ئه م سه ربان، له سه ره ته ختیککی دۆشه ک قه دیقه ی مۆر داده نیشت، وای لئ کردبووبین، له ده نگویاسی به رسین و بنچینه یشی ده ره بخه ین.

دوا یی زانیمان ناوی (ره عناخان) ه و کچی (حاجی فه تاحی هه له به جه یی) یه، که له شاری (سلیمانی) یه وه ها تووه بۆ ئه وئ. ئیسته ژنی (ئه حمه د به گی پاشا) یه که برای (عه زه ت به گی وه سمان پاشای جاف) ه. له (هه له به جه) وه ها توته (پینجوبین)، بۆ سه ردان له زه و ی و زا ره کانی و سه ره ره شی کردیان. خۆمان رانه گرت، چووینه کنی. به نه وازشیککی زۆره وه له به رمان هه ستا، به راستی ژنیک بوو، هه ره که له به رگا سه ره به ست بوو، له قسه کردنیشدا سه ره به ست بوو، ئافره تیککی ژیر و زرنگ بوو. هه رچی قسه به کی ده کرد، له میشکیکی ته و او وه ده ها ته ده ره وه. کچیککی هه بوو ناوی (شه مسه خان) بوو، له ته مه نی ده سا لیدا بوو. له به ره نه بوونی خوتندنای کچان خسته بوویه خوتندنای کورانی هه له به جه وه. له ئه ندازه به ده ره سه ره به ست و نازا بوو. خانمیش، به بۆنه ی ئه وه وه گه لئ باسی خوتندنای له گه لا کردین...

هه رای کورد ۱۹۳۰/۸/۳

چووینه لای (میرزا مارف). وه ک کۆنه هه والی لا بووبین وا بوو. له ههموو لایه که وه هه والی کوردی بۆ ها تبوو. وتی: «بیستووتانه له م چند پرۆژه دا له کوردستاندا چی رووی داوه؟». گوتمان: نه. بۆمان بگپه ره وه. گوتی: «له پرۆژانه دا دیومه: ئیرانییه کان به (نامه ردی) سیانزه ناغا و سه ردارای کورده کانی شکاک و ره واندزبان بانگ کردۆته سه ره نانخواردن. له و کاته دا که ده ست ده که ن به نانخواردن، به فه رمانیک شه ست تیریان لئ دا ئه به ستن، به (سمایل خانی سمکۆ) و ئەوانی تره وه ده یانگه یین به به هه شت. تورکه کان (۳۰,۰۰۰) که سیان نارده ته (وان) بۆ کورژاندنه وه ی هه رای کورده کانی (تورکیا) که دا وای (سه ره بخۆبی کوردستان) ئه که ن.

مارف بهگ جیاووک، کورد په‌روه‌ری به‌ناوبانگ، ئەو خواستنامه‌یه‌ی که کورد په‌روه‌رەکانی هەولێر نووسیبویانه‌تەوه بۆ «سەر‌به‌خۆیی (لا مرکزێ) ی کورد، له (ئەحمەد ئەفەندی) ی گەورە‌ی ئاگاگانێ (هەولێر) ی سەندوو، بە‌هەر‌ه‌شه: که ئە‌گەر نە‌یدا گیانی دەر‌ده‌هێنرێ پاشان داو‌یه‌تی بە‌راسپێ‌راوی هەر‌ه گەورە‌ی ئینگلیز. له (ژیان) ی سلیمانیشدا خۆ‌ئێ‌ندمانە‌وه، که ئا‌فرە‌ته کوردە‌کان (تە‌ل‌گوراف) یان بۆ کۆ‌مه‌لی گە‌لان (عصبة الامم) لێ داوه، ئە‌وانیش داوای مافە‌کانی کورد ئە‌کەن. ئا‌فرە‌ته‌کانی سلیمانی کۆ‌مه‌لێکیان دامە‌زراندوو، پارە‌یان گرد کردۆ‌ته‌وه. (٧٨٠) رۆ‌پیه، (کۆ‌مه‌لی زانستی ئا‌فرە‌تان) ی پێ ئە‌کە‌نه‌وه، تا بە‌ئا‌فرە‌تانی کورد بخۆ‌ئێ‌ن!...»

ئێ‌وارێ چە‌ند بە‌لبازێ‌کمان دی، له باخە‌کانی پێنج‌وی‌نه‌وه بە‌تاو دەر‌هاتنه خوار‌وه، که ئێ‌م پرسی‌ن، تێ‌گه‌یشت‌م که داوای دوو سەر‌بازی (عەر‌ب) که‌وتی‌بون، که بە‌تر و تفاسیانە‌وه هە‌لا‌ت‌بی‌بون!... تا ئێ‌ستا‌یش. گە‌لیک که‌سی تر، بە‌تا‌یبه‌تی (کوردە‌کان) راپان کردۆ‌ته‌ لای (شیخ مە‌حمود) ... هە‌تا سێ‌ه‌ینی‌ش، هەر‌وه‌ها بە‌لبازە‌کان داوایان که‌وتی‌بون، نە‌یان دۆ‌زی‌بو‌نه‌وه...

مە‌لا مە‌مه‌د ئە‌مین

ئە‌و مزگه‌وتە‌ی له تە‌نیش‌ت ماله‌که‌مانە‌وه بوو، له هە‌موو مزگه‌وتە‌کان خۆ‌ش‌تر‌بوو. ئە‌مه ئە‌و مزگه‌وتە‌بوو که (٢٢) شاگردە‌که‌ی تیا‌بوو. ئە‌مانه له‌ژێ‌ر دە‌ستی مە‌لایه‌کی باریکه‌له‌ی لاوازا دەر‌ناخۆ‌ئێ‌ند، ناوی (مە‌لا مە‌مه‌د ئە‌مین) بوو. چوومه‌ لای، باسی خۆ‌ئێ‌ندنگامان هێ‌نا‌یه پێ‌شه‌وه، مە‌لا، که سەر‌نجم دا گە‌لیک قە‌سه‌ی نارێ‌کی دەر‌کرد. ئە‌ی‌گوت: «منداڵ دە‌شێ له بێ‌شه‌وه خۆ‌ئێ‌ندە‌وه فێ‌ری‌بێ، ئێ‌نجا نووسین...». مینیش پێ‌م راده‌گە‌یاند و تێ‌م ده‌گە‌یاند که ئە‌مه بیری‌کی چه‌وته. خۆ‌ خۆ‌شی ئە‌وه‌ی ئە‌زانی. بە‌لام بۆ ئە‌مه‌ی شاگردە‌کانی زۆ‌تر لای بێ‌نێ‌نه‌وه و دەر‌نگ‌تر لای بۆ‌ن، بۆ‌که‌لکی نا‌پوخته‌ی خۆ‌ی، ئە‌مه‌ی ده‌گوت و ده‌یخسته‌ مێ‌شکه‌وه!... بە‌لام مە‌لا به‌وه‌ی باش بوو پیا‌وی‌کی ژیر‌بوو. هە‌ج قە‌سه‌یه‌که‌م بە‌لایه‌وه جوان بوا‌یه، په‌سه‌ندی دەر‌کرد و، وه‌ری دەر‌گرت... زمانی (فارسی) ی پێ‌ ده‌گوتن... پێ‌م گوت: «که چوومه‌وه سلیمانی (ئە‌لف و بێ) یه‌کی کوردی و هە‌ندێ نووسراوی ترت بۆ ئە‌نێ‌رم وه‌ک (مێ‌ژوو) و (ژمێ‌ر)، تا به‌م منداڵە‌ی بخۆ‌ئێ‌ن!...». مە‌لا قە‌سه‌که‌می زۆ‌ر پێ‌ خۆ‌ش بوو... بە‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هە‌زی له نووسینی کوردی تازە، ئە‌نێ‌کرد که بۆ‌مان قورس ئە‌هاته پێ‌ش چاوی، پێ‌ی ئە‌دام «ئە‌لف و بێ» کوردی‌یه‌که‌ی بۆ‌ بنێ‌رم!؟.

بۆ‌ هە‌ندێ نووسراوی کوردی لێ‌ پرسی، له گە‌لێ شوێ‌ن بۆ‌ی پرسیار کردم، هی‌چی دە‌ست نە‌خست‌م... پاشان نووسراوی‌کی دە‌ست‌نوسی (خورشیدی خاوه‌ر) و چە‌ند نووسراوی‌کی کوردی ترم له مە‌لایه‌کی کۆ‌ل هە‌لگر (حمال) که لای (نوری عە‌زیز) ی بە‌لێ‌ندەر بوو دۆ‌زی‌به‌وه... بۆ (مە‌لا مە‌مه‌د ئە‌مین) م هێ‌نا بۆ‌م بنووسی‌ته‌وه... نە‌یتوانی... بە‌لام بە‌لێ‌نی پێ‌ دام بنێ‌رێ بۆ (مە‌ریوان) که نا‌وچه‌یه‌که‌ بۆ‌ سەر‌گوزە‌شته و نووسراوانی نا‌وازی کوردی، له‌وه‌ی بۆ‌م په‌یدا بکات و، بۆ‌م بنێ‌رێ بۆ (سلیمانی)... جا نازانم چۆ‌ن سەر‌ته‌گرێ؟!... هەر‌وه‌ها گف‌تی‌شی پێ‌ دام، به‌هۆ‌ی خزمی‌کیه‌وه، هە‌موو دە‌م نامە‌ نووسیم له تە‌کا بکات، له بابە‌ت ئە‌م شتانه‌وه...

حاجی عە‌لی ١٩٣٠/٨/٦

دە‌می‌ک بوو له پێنج‌وی‌ندا بووین. تە‌واو وه‌رس بوو بووین. هەر خواخوا‌مان بوو، رزگارمان بێ‌ی و بۆ‌ی‌نه‌وه. له‌و رۆ‌ژه‌دا کاروانی (سلیمانی) هات. دوو باری‌گیری باشمان بە‌کری گرت و بە‌خوا‌هن باری‌گه‌رمان گوت که شه‌وی بێ‌ته‌وه بە‌واماندا. (حاجی عە‌لی)، که پورزای باوکم بوو هاته‌وه. په‌کی هە‌موو شتی‌کی خستین. به‌ته‌واوی دڵ‌م تاریک بوو. بە‌لام به‌تیشکی هی‌وا‌یه‌ک که (حاجی عە‌لی) دا‌می - له بابە‌ت چوونمانه‌وه بۆ‌ دیهاته‌کانی نزیک پێنج‌وی‌ن - دڵ‌م رۆ‌شن بووه‌وه. ئێ‌ستر وازم له گە‌رانه‌وه بۆ (سلیمانی) هێ‌نا.

سە‌یرانی چوار‌باخ ١٩٣٠/٨/٨

ناخ چە‌ند خۆ‌شه ژبانی دیدە‌وانی (کشافه). دە‌می‌ک بوو بە‌ئا‌واتی ئە‌وه‌وه یووم و له (نوری ئە‌فەندی) ی هاو‌رێ‌م ئە‌پارامه‌وه که بچین بۆ (چوار‌باخ)، تا له‌وه‌ی بە‌ده‌ستی خۆ‌مان خۆ‌رشتی خۆ‌مان دروست بکە‌ین... هاو‌رێ‌یه‌کم تازە له سلیمانی‌یه‌وه هات‌بووه پێنج‌وی‌ن بۆ‌ گە‌شت‌وگوزار به‌و بۆ‌نه‌یه‌وه کۆ‌مه‌لێ‌کم رێ‌ک خست له ساتی دووی رۆ‌ژه‌وه شتومه‌کمان برده چوار‌باخ له‌وه‌ی بە‌ده‌ستی خۆ‌مان گۆ‌شته‌که‌مان برژاند چایمان لێ‌نا نا‌مان خوارد. ئە‌وه‌نده‌یش شیرین گۆ‌مان تیا‌بوو، سه‌د ئە‌وه‌نده سه‌یرانه‌که‌ گە‌شه‌ی سه‌ند‌بوو. هە‌تا ساتی هە‌شت و نیو، له‌نی‌و ئە‌و باخ و نزاره‌دا، به‌ژبانی‌کی کوردە‌واریا‌نه‌وه ر‌امان بوارد، ئێ‌نجا هاتی‌نه‌وه.

کێ‌لوو ١٩٣٠/٨/٨

که له (چوار‌باخ) هاتی‌نه‌وه ماله‌وه. (حاجی عە‌لی) مان پێ‌ گە‌یشت، لادێ‌یه‌کی بالا‌به‌رزی له تە‌نیش‌ته‌وه بوو. (شیخ ره‌شید کوری شیخ عە‌زیز) ی نا‌بوو. باوکی به‌ سێ‌ باری‌گه‌ره‌وه نارد‌بوویه ل‌امان که بچینه‌ لای. سات نە‌بوو بوو به‌ نۆ، سواریان بووین. به‌ناو ده‌شتی (قزله‌) دا، که ئە‌سه‌په ئاسنینه‌یش به‌ئاسانی پیا ئە‌روا رێ‌گامان بری. له ساتی ده‌دا گە‌یشتینه‌ دێ‌یه‌کی بچووک. گە‌لیک تووتن و بێ‌ستانی له‌به‌ره‌وه بوو. چووی‌نه‌ ناو دێ‌وه تا گە‌یشتینه‌ به‌ر مالی (شیخ عە‌زیز)، که گە‌وره‌ی دێ‌ی (کێ‌لوو) بوو... می‌وانداری‌یه‌کی جوانی کردین...

کۆ‌ره‌که‌مان خۆ‌ش بوو. چا‌وه‌ندازی ده‌شته گە‌وره‌کان و شاخ و نزاره‌که‌یش خۆ‌ش‌تری کرد‌بوو. هە‌تا زەر‌ده‌پەر، له‌سه‌ر ئە‌و سه‌یرانه به‌رزه دانیش‌تین. ئێ‌نجا چووی‌ن بۆ‌ گه‌ر‌ان. چووی‌نه‌ ناو بێ‌ستانه‌کانه‌وه. له‌گە‌ل تووتنه‌که‌دا گە‌لیک شتمان هاته پێ‌ش چا‌و. هە‌ندێ ترۆ‌ژمان کرد‌وه و گه‌ر‌اینه‌وه ماله‌وه بۆ‌ نا‌خواردن. به‌راستی (قوبولی و مریشک) یکیان لێ‌ نا‌بوو، له شاریشدا ها‌وتای نە‌بوو. بێ‌ ئێ‌وه نا‌خۆ‌ش تیر و پ‌رمان خوارد. ئێ‌نجا که‌وتینه‌ باسی را‌وه‌م‌اسی و په‌له‌وه‌ر (طیر) هه‌وه که به‌شه‌وی تۆ‌ف و باران، به‌تاریکی، به‌چرا را‌و ده‌کرین. پاشان قە‌سه‌مان خسته‌ سه‌ر ورچ، که خۆ‌ی ده‌گۆ‌رێ‌ته‌ شی‌وه‌ی شوانی بز و مه‌ر‌ه‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی مه‌ر و بزە‌کان چه‌واشه بکات و بیان‌خوات!... شه‌وی به‌ته‌رحی‌کی وا ساردی کرد، به‌و هە‌موو به‌رگه‌وه که له به‌رمان دا‌بوو، لێ‌فه‌ی‌شمان دا‌بوو به‌خۆ‌ماندا، که‌چی هێ‌شتا هەر سه‌ر‌مامان بوو!...

به یانی له گهرمی تیشکی رۆژ خه بهرم بووه وه. گهلێک سهیری ئه وه دهشت و کێهه کرد. ئینجا چوومه سهر کانی. ئاوه که یان کزیوو. که موکوپییه کی زۆریشم له جیگای خۆیا کردنه وه و دهستوێژ شته که پیدای دی. له وێه بهراکردن چوینه سهر گردیکی بهرز که پر بوو له (گه ووون) یاخود (گیا که تیره). ئینجا هاتینه خواره وه چاییمان خواره وه و دهستمان کرده وه به قسه کردن تا حله ی رۆیشتن.

مهسۆ ۱۹۳۰/۸/۹

ههر له چایی خواره وه بووینه وه، ئه وهنده نه ماینه وه. گورج بارگیره کانیان بۆ زین کردین. سواربووین. رومان کرده دێی (مهسۆ)، که برای شیخ عهزیز، (شیخ سه عید) گه وه و خاوه نی بوو. ئه وه دهستی (قزلجه) په مان بری. بهلام به داگێر و هه لگێرێکدا رۆیشتین و به ناو زه ویه کدا بوو، که هه موو له بهرده سپی دروست بوو بوو. کاتمان نه کرد به ساتی نزیک دێیه کی سی ماله بووینه وه. رۆیشتین هه تا سهرمان کرد به مالی (شیخ سه عید)، گه وه ی دێی (مهسۆ) دا. جیگا که ی بلن دیوو. له ژیر سابیتیکدا دانیشتن که به سه ره هه موو دێیه که دا ده بنواری. ئه م له کاکێ قسه خۆشتر بوو. به به زم و پیکه نین بوو. له پر باسی (نوسراوه کوردیه که نا) هاته پیشه وه. گوته: «من نه خوینده وارم. بهلام چیرۆک و سه ره گوزشته ی (فارسی) م هیه که گه لی گه ورن. به شه و به شاگردیکی خویندنگای ده خوینمه وه. کاتی خۆمی پێ راده بوێرم». ههر ئه وهنده م زانی ناردی نوسراوه کانیان هینا. میژوو و جوغرافیای هه موو سهر زه ی بوو. هه موو ته ره حه قسه یه کی شیرین و سه یری تیا بوو. ته نانه ت باسی میژوو ی کوردستانی تیا بوو. سه یر ئه وه یه (نادر شاه ی ئێران) یشی به (کورد) دانا بوو. هه روه ها (که لیله و دیمه نه) یشی تیا بوو...

منیش لیم پرسى: «ئهی نووسراوی کوردیت نییه؟» گوته: «هه مه». بهلام لیره نین. له دێی (باشماخ) ن. لای شاگردیکن. ده بناخوینتیه وه». منیش ئاره زووی دلێ خۆم پێ گوت. که چهنده هه ول ئه ده م بۆ ئه وانه. پاشه جار ههر سێ نووسراوه که ی پێ به خشمیم: (هه وت ره زم)، (بانزه ره زم)، (خورشیدی خاوه ر). به لێنیشی دامی که پیاو بنێرێ و به یه نیتیه وه. له وێشه وه بۆم بنێرته پینجوبین.

ئه م دێیه ئاوه که ی له ناوی (کیلوو) گه رمتر و سازگارتر بوو. بهلام دێیه کی گه رمی که م ئاو بوو. ئاوه کانی به گران زه ویه کانی دێیه که ئاو ئه دن. هه یج باخیان نه بوو. هه رچی تیا رۆیترا بوو بریتی بوو له چهنه پارچه تووتنیک و بێستانیک.

که له (کیلوو) بووین، له به ره ئاوه که می، ئاویان به ناو داری کلۆر یاخود کۆلراودا کیشا بوو، به به رده م شویتنی ده سشۆره کانی سهر کانیدا. بهلام لیره بۆ ئاوخواره وه له کانییه که پارچه داریکی ناو کۆلراوی ده سک دار به کار ئه هینن. داره که داری بی بوو.

ساتی نۆهه می رۆژ، ده ستمان کرد به جوولان. رۆیشتین هه تا گه یشتینه کانییه ئاویکی سارد. (شابه) یان پێ ئه گوته. ئاوه که ی گه لیک خۆش بوو. لیمان خواره وه. چوینه سهر بێستان له وێش هه ندێ شتمان خوارد. پاشان (شیخ سه عید) گه رپه وه دێ. په یمانه که یم به رخسته وه. وتی: «له بیرم ناچی».

ئینجا رۆیشتین تا گه یشتینه گوێ ئه وه چه مه ی که به ده شته گه وره که ی (قزلجه) دا ده روا. له وه به ربه وه (گال) یکی زۆر چێنرا بوو. ئه مه م هیشتا نه دیوو. له (حاجی عه لی) م پرسى. گوته: «ئه مه لیره ئه کری به نان». پاشان له بابته که لکی (به له ک) وه پرسیارم لێ کرد. گوته: «ئه مه یش ره گه که ی ده هینن، ده ی کولینن، تا ده ی به ده وشا و. ئینجا هه چ که سی بارگیره که ی زامدار بێ به وه دۆشا وه چاکی ده کاته وه».

بێجگه له وه، گوته: «ئه م ده شته، له گیا و دار و ده وه ندا، جیاوازی له گه ل ده شتی پینجوبیندا نییه. ئه میش وه ک ئه و: (که تیره) و (سه عه لب) و (به له ک) و (دارمازوو) ی هیه. که نیشته نی ئه م ئاوه له سه ره ئه و به ره مه مانه ئه ژین...».

ئینجا ههر به م ته ره حه له بابته (سه عه لب) یسه وه ده ستی کرد به قسه کردن. گوته: «سه عه لبیش گیا به که وه کو (گه ووون). دین و ده کو (بن گۆزروان) بنکه که ی هه له ده کهن، که وه ک (تور) وایه، له ناویا ده نک هیه. لیتی ده رده هینن. ده ی کولینن. هه تا ئه و چلک و توپکله ی پێیه وه یه لیتی ده بیته وه. ئینجا هه لی ده خه ن. هه تا وشک ده بیته وه. ئه وسه به ناوی (سه عه لب) وه ده بری بۆ شار که خه لکی بۆ (هه لامه ت) و بۆ (به سته نی) و بۆ گه لی شتی تر به کاری ده هینن». (حاجی عه لی) هیشتا ئه م قسانه ی ته واو نه کردبوو، گه یشتینه یاله که ی (پینجوبین). ئیتر داگه رپه یه خواره وه بۆ ماله وه.

پینجوبینی ره نگین

پینجوبین ره نگینه. بهلام ههر به یا و ئاوه خۆشه که ی نا. ههر به باخ و باخاته جوانه کانی نا. به لکو بێجگه له رێکویکی شتی تری هیه، که خوا له وه حه له دا به هه موو شویتیک ئه و ره نگینییه نا به خشی، که ئه ویش که شی (به هار) ه. بهلام له هه مووان زۆرتر ئه و جوانییه به پینجوبین ئه به خشی.

بێجگه له م هه موو دار و دره خت و نزار و میرخوزاره، چه مه ن و لاله زاریکی هیه، له نیگاری رووی یار ئه کا، که ئه ویش ههر له به هاردا یه، که خۆی ئه رازتیتیه وه. ده بینی ئه م شاخانه به ره نگی سه وز و سوور و، شین و ئال و زه رد و به وشه یی رازاونه ته وه. ئه م ئاوانه یش به قه د و به دامیتنی ئه و شاخانه دا تاف تاف ئه کهن. (بلبل) له تاو پیکه نیی (خونچه) ده نالینن. که و قاسپه قاسپ ئه کا، شه هین چرپکه ئه کا، چیا که یش وه ک (حاجی قادری کۆبی) فه رمووه تی وایه:

«چیا به شیخ و که وا سه وز و میزه ری به فره

سیواکی چووزه ره رپه و سه ته یله سانی گه لا»

له ناو ئه م گۆلانه دا، گولیک هیه به بالا به رز، گولیکی زۆر بچوکی هیه، ئه مه نده سووتاوی پیکه نییه، که پێ ده کهن، به سه ره ته وقی سه ردا، له و لق و پۆیه به رزه یه وه ئه که ویتته خواره وه، ده بیته خۆراکی مار و میروو...

گولیکی تریشی هیه ره نگ زه ردی زێرین، ده لیبی لیره ی سه ری یاره. قه دی کێهه کان و ناوه راستی باخه کانی رازاندۆته وه. پیاو که به لایدا ده روا، خۆی پێ راناگیرێ، ههر ده بی گولیکی لێ بکاته وه و له هه موو بۆنیکێ خۆشی بیگانه یش ده ست به ردا. ته نانه ت ئه مه نده گولیکی ناسک و بۆن خۆشه،

ئەمەندە گولتېكى پروخوش و بەسەزمانە، ھەنگىش بۆى جگەر سووتاو بوو، بەتەرحىكى وايش ھەراسى پى سەندوو، ھەر بەناوى ئەوۋە ناويان ناو (گولە ھەنگ).

لە ناوئەند ئەم دوو گولە زەردەيشدا، گولتېك ھەيە، وەك چنارى بالا بەرز چوۋە بەئاسماندا پەنگىكى ئەرخەوانى ھەيە. ھەرچەندە بۆنى نىبە. بەلام رەنگە شەنگەكەى و قەد و بالاكەى لە ھەموو گولەكانى كەى نازدارتر كەردوو. بەيانىانى بەھارانىش، بلبلى جگەر سووتاو، بەسەر چلنى گولتېكى شۆخ و شەنگەو دەنالتىنى، دەچرىكىنى، لە پر لە بەيانىدا دەفرى. چونكە دۆستە دل رەقەكەى، لايەكى لى ناكاتەو، زەردەخەنەبەكىشى بۆ ناكات. كەچى ئەو ھىشتا ناكاتە سەر چلە گولتېكى تر، بەھەلاتنى پى دەكەنى!... ئەو بۆنە خۆشە دەدا بەباى بەياندا. كوشتە بى بەش ئەكات، نەكوژاويش بەشدار ئەكات. ئەمەيش گولە باخىكە لە قەد شاخەكانى (پىنجوين) دا دەردى. نىبەى رەنگى سوورە. نىبەيشى سىپى. ئەمەندە و لە گولە باخە زەردە بۆن خۆشەكەيشى پىويست ناكات زۆر بدوتم. چونكە ئەوئەندە نازەنن و خۆشەويستە، پىنجوينىيەكان لىي دەننن و ئەيكەن بەشېرىنىيەك بۆ سەر خوانتېكى ناوازە دەست بەدا.

كوپەكانى حامد بەگ

لەم ناوئەدا كە من گەشتم دەكرد، كوپەكانى (حامد بەگى مەجىد بەگى ھەلەبجەيى) ى بەناويانگىش بەناوى گەشتمەو ھاتبونە (پىنجوين). لەگەل وردى و مندالىشىياندا، پىاو دىسانەو ھەزى ئەكرد لەگەلىاندا بسوورپتەو. برا گەرەيەكيان ھەبوو، ناوى (ئەنوەر بەگ) بوو. ئەوئەندە ئىسك سووك بوو، ئەوئەندەيش شىرىن گوفتار و نازەنن كەرداربوو. جا لەبەر ئەو خووانەى بوو، كە من چاوم لە تەمەنى مندالى پۆشېبوو... ئەم كوپە بەتەرحىكى و نازى دەگرتم و، بەشېوئەكى و اقسەى لەگەل دەكردم، چارەم نەمابو ئەو نەبى، كە ھەموو دەم كاتى خۆمى لەتەكا بەخت بەكەم. بىجگە لەو دەلى خۆشە بەرمە دلېبەو. مەنېش بەتەرحىكى و چووبومە دلېبەو، كە رۆبىشمەو بۆ (سلىمانى)، نىشانەى خەفەت و ئازارم لە دەمچاويە بەدى كەرد. تەنەت گەلېك لىم پارايەو، بەلام خۆشەويستەنە و برايانە، كە چومە (سلىمانى) سەرى (ھەلەبجە) بەدم. تا بە ئارەزووى خۆى تىر لەگەلما رابوئىر و دېھات و باخاتى ئەو ناچەبەشم پىشان بەدات. بەوئەيش وازى نەھىتا، ناوونىشانمان لەگەل يەكتەدا گۆرپىبەو، كە ھەموو دەم نامەكارى لەگەل يەكتەدا بەكىن. بەراستى ئىستاكە زۆر بېرى ئەكەم، بەتايەتى لەبەر ئەوئەى كە پەيمانى دامى ھولم بۆ بەدات و (نوسراوانى كوردى) م بۆ پەيدا بەكات و بۆبىشم رەوانە بەكات بۆ (سلىمانى).

چىم چىنگ كەوت؟!

ھىشتا بەتەنيا، (كەسى خۆم لەگەل نەبووبى)، و نەچووبومە دەروە. بەم جۆرەيش ئازارى رىنگا و ناخۆشېي گەرمام نەچېشتىو. كەسېانم نەدەناسى، (نورى ئەفەندى) نەبى، كە ئەوئەيش ھەم خەم بوو، ھەم ھاورى. لەگەل ئەمانەيشدا رۆژەكە وى لى كەردم، رېبەكەم دۆزىبەو. ھاورىم پەيدا كەرد. بەرگەى ھەموو ناخۆشېيەكەم گرت و بەدەمىيەو پىكەنىم. توانىشم خۆم لە گەرما رىگار بەكەم. كە گەبىشتىنە (پىنجوين)،

خۆمان خەمى خۆمان دەخوارد. لەبەر ئەو نەچاوبووبى، قسەى خۆش و جوانان كەردە خورى زامان و، دلنى خەلگمان راكېشا. زۆربانمان كەردە خۆشەويست و دۆستمان كە ھەموو دەم بەدوامانەو بوون و، لە خۆش رابواردندا يارىدەيان ئەداين. بەدەستى خۆمان چايى و پىخۆرمان نامادە ئەكەرد. ھەرۋەھا رىكوپىكى مالىمان پىنك دەھىتا. دەستمان داىە ناندان و بەخشىن. لەمەدا بەجۆرېكى و سەرگەوتىن، كە ھەموو ھاورى و ئاشناكانمان كەردىو نزاگۆ و خۆشخوان بۆ خۆمان، لە يارمەتيدان و پىاوتەى درىغيان لى نەدەكەردىن... جا لەمانەو فېرى پىرەوى كۆچكەردن و ژيان لەناو بېگاناندا، پىشت بەخۆ بەستى، شىوئەى قسەكەردن، دلنى خەلگ راپىچ كەردن بووبىن. كە ھەر لەو كاتەيشدا بىر و لەشمان دەخەسانەو و گەشەيشيان دەكەرد.

لەو تەرحە پىاوانە، لەو شوتىن و جىگايانە، لەو رەوشت و خووانەى كە لە پىنجويندا دېمان، بەسەرنج لىدانىان و بەراوردكەردىان لەگەل ھى سلىمانىدا، مېشكمان بەھىترى لى ھات. ھىزى بىر كەردنەو دەمان گەورەترى لى ھات. بەمە خوۋەكانى خۆمان لە بىژنگ دا و خاوتىنىشمان كەردنەو.

كە بىيىنە سەر باسى خوتىندەوارى: گەلنى زانىارم لە بابەت (نوسەرانى كوردى) يەو دەست كەوت. تىيش گەبىشم كە (نەتەوئەى كورد) تا چ ئەندازەبەك بۆ زمانەكەى خۆيان بەپەرۆش بوون و چ رەنجىكىشىان لە پىتاو پىشكەوتنىيا داو. كەچى لەوئەپىش وام دەزانى، كە (كورد) لە ھەموو گەلەكانى پال خۆى كەم تەرخەمترە لەگەل زمانەكەى خۆيدا!... ئەگەر لە (مەريوان) ى و (كوردى ئىيران) بىرسىت ئەوسا دەزانىت كە (كوردەوارى) چىرۆك و سەرگورشتەى چۆنى ھەيە و چەندى ھەيە. ئەمانە: (ھەوت رەزم، يانزە رەزم، ھەوت لەشكر، خورشىدى خاوەر، ھەوت دەروئىش، شانامە، دىوانى ماھشەرەفخانى ئەردەلاننى، دىوانى بابە تاھىرى ھەمەدانى...ھتد)، ھى واىان تىايە بۆ لى وردبوونەو، بۆ خۆش رابواردن، بۆ فېربوونى شىوئەى ژيان، لە چىرۆكەكانى (ئەوروپا) بىبەكان چاكتەر نەبى، كەمتر نىبە!...

گەپانەو ۱۹۳۰/۸/۱۰

ئەو شەوئە دەروئىشم، چومە لای ھەموويان. مالىئاوايىم لى كەردن. لە ھەموويان زۆرتر لای كارگىر مامەو. چونكە سى نامەى نوسى بۆ سەردارى سلىمانى و خەمەكانى. دەسى كەرد بەخوتىندەوئەى رۆژنامەى (ژيان) كە دوور و درىژ باسى (ھەراى كوردستانى ژووروو) ى دەكرد: سەر كەردەيەكى گەورەيان ھەيە، ناوى (جەنرال ئىحسان نورى) يە. ھەموو سەربازەكانى لەسەر شىوئەى سەربازى تازە تىپ، تىپ كەردو. دەستەى تۆپ و شەستىر و قسەكەردنى بۆ داناون، بەجۆرېكى و كە لە ھى سەربازى (تورك) كەمتر نەبن. دوو فرۆكەيشى لە (تورك) داگىر كەردو... ئەو شەو بەدلېكى پەشېواو نوستىن تا بەيانى. لە ساتى يانزەھەمدا، خاوەن بارگىرەكان ھات. لەگەلما سواربووبىن. دەستمان كەرد بەغار كەردن. ھەتا سى چارەكە ساتى تەواو غارمان كەرد، ئىنجا گەبىشتىنە ھاورپكانمان كە بەجىبان ھىشتىبووبىن. ئىمە (۲۴) كەس بووبىن. سوارە كاروانەوانەكان نەبى، ھەموومان، بەسەر ئەو شاخە درىژ و بلندەى (تارىبەر) دەدا سەرگەوتىن. لە تەوقە سەرگەيەوئە ئەو ھەموو دەشتى (قۆلجە) يەمان ھاتە پىش چاۋ. چەمەكە لەناو، ھەر لە ئاۋىنە دەچوو. چونكە تىشكى رۆژەكەى ئەدايەو... داگەراپنە خوارەو، ھەتا گەبىشتىنە

چایخانه‌کە‌ی (بادانە). دە‌مه سات‌یک خۆ‌مان لە‌و‌ی حە‌ساندە‌وه. دە‌سمان کردە‌وه بە‌رۆ‌بین تا گە‌یشت‌ینه چایخانه‌کە‌ی (زە‌لان) کە‌ ئە‌و حە‌له سات خۆ‌ی لە‌ پ‌ینج ئە‌دا. لە‌و‌ی نانی چ‌یشتە‌نگاومان خوارد و هات‌ین بە‌رێ‌وه. گەر‌ما و با گەر‌مە‌کە‌ی (چە‌می و‌لیاوا) مان چ‌یشت. ئە‌سپە‌کا‌مان لە‌ تاو ماندو‌ویتی و گەر‌ما دە‌مه دا‌چە‌قیان پ‌ین کە‌وتبوو. هەر‌چە‌ند لی‌مان دە‌خور‌ین، بە‌سز‌مانانە‌ گ‌رتیان ئە‌نە‌داینی! دا‌ویی خۆ‌یان فر‌ی‌دا‌یه ناو چە‌مه‌کە‌وه تا ف‌یت‌یک بو‌نە‌وه و حە‌سانە‌وه... ئ‌ینجا دە‌سمان کردە‌وه بە‌رۆ‌بین، تا کاتی هە‌شت و نیو‌ له دە‌ست قر‌چە قر‌چی گەر‌مای مانگی گە‌لا‌و‌یژ (ئاب)، لە‌ نیو‌ه‌ر‌ۆ‌دا، ر‌زگار‌مان بوو. خۆ‌مان کرد بە‌چایخانه‌کە‌ی (قە‌یاسە‌) دا. بە‌لام تە‌واو پە‌ش‌وکا بو‌ین. هەر‌ ئە‌وه‌ندە‌مان پ‌ین کرا خۆ‌مان رووت کە‌ینە‌وه و، بە‌هە‌فراو‌ه‌کە‌ی شاخی (کە‌توو) هە‌ناومان ف‌یت‌یک بکە‌ینە‌وه. چە‌ند جگەر‌ه ک‌یت‌ش‌یت‌یک لە‌ پ‌یش هاو‌ر‌یکانماندا گە‌یشت‌بو‌ینە‌ ئە‌و‌ی. لە‌بەر ئە‌وه بە‌تە‌واو‌ه‌تی حە‌سابو‌ینە‌وه، چای‌یمان خوارد‌بو‌وه ئ‌ینجا گە‌یشت‌ن بە‌سەر‌ماندا.

له‌ تاو خە‌و ج‌یم بە‌خۆ‌م نە‌دە‌گرت. وە‌نە‌وز‌یکم بۆ‌ دا. سە‌رم نایە‌وه. دا‌ویی زە‌نگ‌لە‌ی بار‌گیرە‌کان و دە‌نگە‌ دە‌نگی کاروانە‌وانە‌کان خە‌بەر‌یان کرد‌مە‌وه. کە‌ تە‌ماشای کات‌م‌یرە‌کە‌م کرد، سات خۆ‌ی دا‌بوو له‌ ده‌ و نیو. بە‌گور‌جی هە‌لسام و دە‌مو‌چاوم شو‌ری و دە‌سی (نوری ئە‌فە‌ندی) م‌گرت بە‌زۆ‌ر رام ر‌فاند، هە‌ستا بە‌ (٢٥) ورد‌یلە‌ رۆ‌یشت‌ن گە‌یانە‌مە‌ یە‌کە‌م (رە‌زی چ‌نگیان). کە‌ تە‌ماشامان کرد بە‌دە‌می‌وه نە‌ما‌بوو ب‌چ‌ینە‌ ناو د‌ییە‌کە‌وه. چونکە‌ چە‌ند هات‌بو‌ین ئە‌وه‌ندە‌مان دە‌ویست ب‌یگە‌ین. لە‌و‌ی پ‌شو‌ویە‌کمان دا. لە‌ز‌یر کە‌پ‌ر‌یکی ب‌چ‌و‌کا دان‌یشت‌ین. مندالە‌ رە‌زە‌وانە‌کە‌ هاتە‌وه. با‌وه‌ش‌یکی گە‌وره‌ تر‌یی رە‌نگا‌ورە‌نگی هە‌ل‌گرت‌بوو. کە‌ بە‌دە‌سته ر‌استا ئا‌ور‌یکم دا‌یه‌وه، لە‌ پ‌ر ئە‌و شاخە‌ گە‌وره و فراوانە‌ی (چ‌نگیان) م‌هاتە‌ پ‌یش چاو، کە‌ ب‌ست‌یکی نە‌ما‌بو‌وه نە‌ک‌راب‌ین بە‌رە‌ز... لە‌ ناو‌ه‌راست‌یشیا د‌ییە‌کی شە‌ست م‌الی بە‌قە‌د بالە‌کە‌وه خنج‌یلانە‌ هە‌ل‌کە‌وت‌بوو، ئە‌و‌یش (د‌یی چ‌نگیان) بوو. لە‌ پ‌رسیاری کە‌ کردم، پ‌ی‌یان گوت‌م: ئە‌و د‌ییە‌ هە‌تا س‌ن چارە‌کە‌ سات‌یش بە‌هەر‌ چوار لا‌یدا برۆ‌ی، هەر‌ رە‌ز دە‌بینی، کە‌ یە‌کە‌م د‌ییە‌ و بۆ‌ تر‌ی زۆ‌ری له‌ هە‌موو شار‌با‌ژ‌یر‌دا... ب‌یجگە‌ لە‌و‌ه‌یش: هە‌نج‌یر و هە‌لو‌وژە‌ و هە‌رم‌یت‌یش لە‌ پ‌یش هە‌موو د‌ییە‌کدا دە‌ب‌یت‌ه‌ خۆ‌راکی د‌ی‌هات‌انی تر و شاری سل‌یمان‌ی... له‌ شارە‌وه بۆ‌ د‌ییە‌کە‌ ر‌ی‌بە‌کی پ‌ان دە‌چوو. ئە‌و‌یش بۆ‌ ئۆ‌تۆ‌مب‌یل ک‌رابوو. ئە‌م د‌ییە‌ش بە‌شی (ش‌یخ مە‌حمود‌ی گە‌وره) ی ت‌یدا‌بوو. هەر‌ جار‌یک‌یش ش‌ت‌یکی ناو‌ە‌ند خۆ‌ی و ئ‌ینگ‌لیز روو‌ بدات، (ش‌یخ) د‌یت‌ه‌ (چ‌نگیان)... رۆ‌ژ ئە‌وه‌ندە‌ی نە‌ما‌بوو ئا‌وا ب‌یی، گە‌ر‌اب‌نە‌وه. هە‌ند‌ی تر‌یشمان بۆ‌ هاو‌ر‌یکانمان برد. له‌ ر‌ی گۆ‌ران‌یمان گوت. له‌ خۆ‌ش‌یدا هەر‌امان ئە‌کرد دە‌ست‌ار‌یکی زلم بە‌دی کرد. له‌ هە‌موو گۆ‌رانی و هەر‌اک‌رد‌ن‌یکی خ‌ست‌ین. له‌ (نوری ئە‌فە‌ندی) م‌پ‌رسی گوت‌ی: «ئە‌مه‌ شاخی (کە‌وتوو) ی پ‌ی دە‌ل‌ین. هەر‌چی دە‌ست‌ار و بە‌رداش‌ی ئاش هە‌یه‌ ل‌یره‌ دروست ئە‌ک‌ر‌ی».

ئ‌یواری نا‌مان خوارد و هەر‌ ئە‌وه‌ندە‌مان زانی دە‌نگی دوو س‌ن پ‌یاو دە‌هات، کە‌ بە‌دە‌نگ‌یک‌ی بە‌رز چاکە‌ی شاگردانی خ‌وین‌د‌نگا‌کان‌یان دە‌گ‌یر‌ایە‌وه، کە‌ له‌ سل‌یمان‌یدا، له‌ پ‌یناوی (سەر‌بە‌ری کورد و کوردستان) دا چۆ‌ن خە‌بات‌یان کرد‌وه. هە‌لسام، چ‌ومە‌ خوارە‌وه. کابرا هەر‌ لە‌سە‌ری دە‌ر‌و‌یشت. دە‌یگوت:

«ئ‌یم‌رۆ‌ هە‌موو خە‌ل‌ک له‌ سەر‌ادا کۆ‌بو‌بو‌نە‌وه. دا‌وای مافی کوردیان له‌ ر‌اس‌پ‌یرا‌وی هەر‌ه‌ بل‌ندی ئ‌ینگ‌لیز کرد‌بوو. (فات‌ق بە‌گی تا‌پ‌ۆ) یان ه‌یل‌کە‌ باران کرد‌بوو. چونکە‌ خە‌ریکی چاو‌را‌وی‌ک بو‌وه، کە‌ ب‌یگانه‌ حە‌زی پ‌ین کرد‌وه...» شە‌و سات‌ی شە‌شە‌م بوو، لی‌مان دا رۆ‌یشت‌ین. مانگە‌ شە‌و‌یش تر‌یفە‌ی دە‌هات. ئە‌و دە‌شت و شاخە‌ کاک‌ی بە‌کاک‌ییە‌، ب‌یدە‌نگ‌ی دا‌گیر‌ی کرد‌بوو. س‌رو‌ی با‌یش نە‌دە‌هات. هەر‌ دە‌نگی ئ‌یمە‌ و ز‌ری زە‌نگ‌لە‌ی بار‌گیرە‌کان ئە‌ب‌یست‌را. کە‌وت‌ینە‌ سەر‌ تە‌وقە‌سە‌ری ک‌یت‌و‌یک. کان‌ب‌یە‌کی ل‌ین بوو. (کان‌ی ساز‌ندە‌) یان پ‌ین ئە‌گوت. لە‌و‌یش ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌بو‌ین. بە‌دە‌شت‌ی (مامە‌ سو‌یحان) دا هات‌ینە‌ خوارە‌وه تا گە‌یشت‌ینە‌ چایخانه‌یە‌کی خۆ‌ش... نان و ماست و چای‌یمان خوارد. لە‌و‌ی وە‌ست‌این تا گە‌یشت‌ینە‌ شاخی رە‌نگ‌ینی گۆ‌یژە‌. بە‌لام چ‌یمان دی؟! د‌یم له‌ دوورە‌وه، له‌ ناو دۆ‌ل‌یکی فراواندا، کۆ‌مە‌ل‌یک گە‌وهەر‌ ئە‌درە‌وشانە‌وه. وە‌ک ئە‌ست‌یرە‌ ج‌ریو‌ه‌یان ل‌ین ئە‌هات. ش‌یو‌هی دە‌مان‌چە‌یە‌کی جوان‌یان دروست کرد‌بوو. سە‌د ئاخ‌م خوارد کە‌ و‌ینە‌گرە‌کە‌م بە‌دەرە‌وه نە‌بوو، تا ئە‌و چاو‌نە‌ندازە‌ گە‌وهەر‌ینە‌ی پ‌ین ب‌گرم، له‌ ناو ئە‌و تار‌یک‌ایی‌سە‌دا. چونکە‌ هەر‌ وە‌ک بە‌رە‌نگ گە‌وهەر‌ینە‌، له‌ ناو‌یشا و له‌ دەر‌یشا کان‌ی گە‌وهەر‌ و بە‌ردی بە‌نرخە‌. چونکە‌ (سل‌یمان‌ی) پایتە‌خت‌ی فەر‌مان‌رە‌وایی (بابان) بو‌وه. ئە‌و فەر‌مان‌رە‌وایی‌یە‌ کە‌ نز‌یکە‌ی دوو ملیۆ‌ن کورد‌ی لە‌ز‌یر دە‌ستا بو‌وه. گە‌ل‌یک ج‌اری وا بو‌وه (کوردستان) ی له‌ دە‌ست (تورک) و (عە‌جە‌م) سە‌ندۆ‌تە‌وه. چونکە‌ (سل‌یمان‌ی) ئە‌و شارە‌یه‌، کە‌ (گیانی کورد‌ایە‌تی) ی وە‌ک کان‌ی بە‌هاران هە‌ل‌تە‌قۆ‌ل‌ن. مامۆ‌ست‌ای (کورد‌ایە‌تی) ی زۆ‌ریە‌ی (کوردان) ه‌ له‌ (کوردستان) دا. ئ‌یست‌اش وا (کورد‌ایە‌تی) خە‌ریکە‌ هەر‌ لە‌م شارە‌وه، پ‌ر‌ش‌نگ پە‌خش‌ان ب‌کات بە‌ناو هە‌موو کوردستان‌ی گە‌وره‌دا و ر‌یگای ئازادی و سەر‌بە‌ری رۆ‌شن ب‌کاتە‌وه بۆ‌ کورد‌ه‌واری.

تا له‌ چایخانه‌کە‌دا ماندو‌ومان حە‌سایە‌وه، شە‌و هە‌لات و له‌ ج‌یی ئە‌و‌یش رۆ‌ژ هە‌ل‌ هات. نو‌خشە‌ب‌ی له‌ کوردستان‌یش ئا‌وا رۆ‌ژی کامەرانی و ئازادی ت‌یا هە‌ل‌ب‌ن. هاو‌ر‌یکانم س‌پارد بە‌خوا و ل‌ی‌یان ج‌یا‌بو‌مە‌وه. ئ‌یتر هەر‌ بە‌غار رۆ‌یشت‌م تا بە‌د‌یاری (شارە‌ خۆ‌شە‌ویستە‌کە‌م) و دا‌یکم و باوکم و دۆ‌ست و برادەر‌ان شاد‌بو‌مە‌وه... ئۆ‌خە‌ی!...

شاکر فە‌تاح / سل‌یمان‌ی

«شاگردی پۆ‌لی س‌پ‌ه‌می خ‌وین‌د‌نگای دوو‌ه‌مین‌ی بە‌غدا»

١٩٣٠ / ٨ / ١٢

وینهی گهشتی «فهللوجه»

رۆژهکەى سهيران؛ دلّ حەزى له گەشت، لەش ئارەزووى بزووتنى هەبوو. هەر ئهوهندهم زانى مامۆستا که مان تهنهنگه کهى کرده شانى به گه له يهک قوتابيهوه رووى کرده دهشته که، راوى ئه و مه له به سه زمانه بکا! مینیش ئارەزووم له وان که متر نه بوو بۆ راو، باوجود رۆلهى ولايتیک نه بووم هه ميه شه راوى تيانه بێ؛ به هه له داوان خۆم گه ياندنێ، نزیکيان نه بوومه وه به ته واوه تى، ته قه يه که هه لسا، مه لتيکی رهنگاوره نگ (پۆرتیک) له حه واوه سه ر نه نگرێ بوو، که وته سه ر زه وى و هه رام کرد، سه رم برى و گرم به ده ستمه وه؛ مامۆستا که رووى تى کردم:

- ئه وا ئه م مه له له به ر تۆ ده کوژم.

هەر ئه وه ندهم زانى تفه ننگ ته قى و له ولا وه په له وه ر که وت، گه يشتم به سه ر يا که ده بينم مه ليتيکه رهنگين، له هه ر ته رحه يک ده نوێنێ، وه ک بووک رازا وه ته وه، بۆيه پيێ ده لێن: «بووکى ناوياخ»^(۱) ئه مه وا، ئينجا هاتينه وه هه وار، به ئاره زوو پيکی بێ شو ماره وه له گوێ ئه و ئا وه ئا وينه بيه سه ده ستمان کرده ناخواردنى، وه کو هه زاران رۆژ پيکه وه نا مان خوار دېن، به که يف و پيکه نينه وه سکمان تير کرد... ئينجا سوار بووين، برۆ، هه تا گه يشتينه (فهللوجه).

ئيره ش ديه که به لام گه وه، له شيه وى لا ديدا پيس و پۆخ، نارپک و پيکی به ئاشکرا تيا ده رده که وت... که چى ئۆتۆمبيل، ئه له کتريک، قوتابخانه ي رېکويپک له سه ر شيه وى تازه، پردى ئاسنېن بۆ هاتوچۆى ئۆتۆمبيله گه وره کانى ناو شام و به غدا... ئه م هه موو شته سه يرانه له و ديه به دا ده بينران!!

(۱) ئه و مه له به عه ره بى (عروس البستان) ه.

سه يرانى فه للوجه^(۱) به بۆنه ي هاتنى سالى تازه وه، ۱۹۳۱/۱/۲

به رى به يان بو وه، تازه چۆله که جريوه جريوى ده ست پى کردبوو، سه عات شه شى ليدا، له خه و هه لسا... کام جلم جوان بوو خۆم پى رازنده وه، که گه يشتينه به ر قوتابخانه مامۆستا که مانم به خۆى و چه ند قوتابيه که وه به سواری ئۆتۆمبيله وه دى، ئيمه ش سوار بووين، ليمان دا رۆيشتين.

هه ر چاره کيک بوو له پردى (خر) تيه په ريوين له ولا وه وه ستاين و دابه زين، له و ميژ و گويزه ي له کورده ستانه وه (سليمانى) بۆم هاتيو به شى هه ر چواره يانم دا... ئيتر هه ر باسى خواره مه نى سليمانى کرا هه تا گه يشتينه پردى (سرکر)؛ ئيره ش پرديکه ئه و ئا وه جوانه ي به ژيتردا تافه تاف ده کا و وه کو قه لبه ز ديه خواره وه به سه ر پليکانه کاندا که ف و کول ده کا، کاتى پيا و گوپى له هاژه ي که ر بى قسه ي که سى گوئ لى نابى^(۲)!... کاته که ي دوايى پاييز بوو، با سارد، به رى ئاسمان به په له هه ورئ ژه نگار به تيشكى رۆژ گيروه، دره خته کانى گوئ چه مه که له به ر بى به رگى سه رما ده چيژن، چۆله که و پۆر به تاق تاق به سه ر يانه وه ده بينرين؛ هه نديکيشيان له تاوا به کزۆله يى سه ريان ئا وه ته ژيتر باليانه وه، له ناو چله دار و وشکه پووش و گه لای داره کاندا له ترسى سه رما و ئه م و ئه و خۆيان شار دۆته وه!!...

(۱) ئه م ده فته رى يادنامه يه ي مامۆستا که له ۱۹۳۱/۱/۲ وه ده ست پى ده کات و له ۱۹۳۱/۷/۹ دا دوايى دى، له سالى ۱۹۸۴ دا به شتيکی له قه باره ي ناميله که يکدا به ناوى (خه باتى رۆشنييران) وه له چاپ داوه: (پروانه - شاکر فه تاح: خه باتى رۆشنييران، چاپخانه ي، الحواث، به غدا ۱۹۸۴). ئه وى جيبى سه رنجه ليته دا ئه ويه:

۱- له سه ر لاپه ره يکى پيشه وه ي ده سنوسه که، به قه له ميکی سوور، له سووچى سه ره وه ي نووسيويه: (لبي چاپ کرا وه به ناوى خه باتى رۆشنييرانه وه)، که دياره ئامازه کردنه بۆ ئه وى که (هه موو) با به ته کانى ده سنوسه که چاپ نه کرا وه.

ب- ده توانم بلتيم که ته نيا له سه دا چلى ده سنوسه که ي خستۆته ناو (خه باتى رۆشنييران) وه، ئه وانى دى له به ر هه ر هۆيه کي پشنگويى خستوون و له لای ناو نيشانه کانيانه وه نيشانه يه کى (X) دا نا وه.

ج- ده ستکارى ناو نيشانى هه ندئ با به تى کرد وه، له جيبى خۆياندا ئيشاره يان پى ده دم، يه ک دوو باسى خستوونه ته سه ر که من له ئه سلى ده سنوسه که دا نه مديون.

د- ده سنوسه که (۱۵) وينه ي فۆتۆگراف و چاپکراوى تيدا بو وه، له وانه حه وتيان فه وتابوون؛ جيگا کانيان ديار بوو، هه نديکی که شيان بۆ چاپکرنه وه ده س نا دن؛ چونکه به شيه يه کى کۆن و به ئاميرى باش نه گيراون... ناديارن.

ه- وام به چاکتر زانى ده سنوسه که (هه مووى) تيه هه لکيشى (ئا وينه ي ژينم) به کم و وه ک به شتيکی گرنگ له و قۆناغه ي ژيانى.

و- له په را ويزه کاندا وشه ي (ناميله که که) مه به ستم (خه باتى رۆشنييران) ه.

ز- سالى ۱۹۳۰-۱۹۳۱ سالى کۆتايى خويندنى مامۆستا بو وه له (ئاماده يى مه رکه زى) له به غدا، چونکه به پيى ده سنوسى (يادنامه کانى ۱۹۳۲) مامۆستا ده چيته (پرومانا - لوينان) بۆ خويندن.

(۲) مامۆستا ئه م رسته يه ي دوايى وه ک توانجى گرتۆته ناوى پرده که، چونکه به کوردى (سه رکه رى) نووسيويه.

بېنگومان له مەمو دوا دەبیتته شارتيکی زۆر پاک و خاوتین، جوان، گهوره، رېکوپېتک؛ چونکو له سەر رېنگای کرپن و فروشتنی عیراق و سوریه یه... هه موو شتی که له شامه وه بېت دەشی به سەر فوراتدا، به سەر ئه و پرده ی فلولوجهدا پروا. ئیتره وا و که چی سلیمانیش هیتشتا قوتابخانه یه کی تازهی تیدا نییه که له سەر شتیوهی جوانی، پاک، رېکی شتیوهی رۆژئاوایی بېت.

فهللوجه دتییه که قایمقامی تیا ده نیشی، سوله یمانیش شاره، موته سهریفی تیا داده نیشی؛ حله ی خزی پایته ختی بابان، هه واری زانین و زانستان بووه. بۆنه ی دیاره^(۱)، ئیستیعماره، خوا موسته عمیرین بکا به یاره پاره؟!، ئه مهش باسمان نییه، له وه یاش گه راینه وه و گه لی وینه مان گرت، به ته واده تی له شمان، هۆشمان هه سایه وه، دلمان کرایه وه، که لکه وه ر بووین... تیشگه یشتین!...^(۲)

هه وائی سلیمانی له م مانگه دا

هاتنه وه ی سەر کۆماره کان: ^(۳) مه محمود جهودهت و حامیدی برای ^(۴) له لای شیخ مه محمود رهنجه رۆ

(۱) وشه ی (بۆنه) به مانای (هۆی) به کارهیتناوه.

(۲) فهللوجه: شارۆچکه یه که (ئیسستا بۆته شار.ب) که وتۆته بهری رۆژهه لاتی فوراته وه، به رۆخانه ی پرویا به که دا، مه رکه زی قه زایه و سەر به یار پیژگای (پومادیه - الانبار) ه، پر دتیکی ناسنی تیدا یه. له به غدا وه به ۵۸ کیلومه تر دووره، رېنگایه کی قیبر بیکیا نه وه ده به سته، هه ر لیره وه لقیکی لی ده بیهته وه به ره و ئه بوغرېب و که لا وه کانی عه قه رقووف.

دهشی ناوی (فهللوجه) له عه ره بیدا له ناوی جیگایه کی کۆنه وه هاتیب که له سه رچاوه بزماریه کاندا به (بلۆکتۆ) و ئارامیه کاندا به (بلۆکتا) هاتوه. (طه بهری) ش له روودا وه کانی سالی ۱۲ک-دا ناوی هیتا وه، هه روا (یا قسوت) به (فلا لیبج السواد) ناوی بر دووه؛ به تاییهت ناوی دوو فهللوجه ی بر دووه: گه و ره و بچووک... دیسان (حاجی خه لیفه) ش له (جیهان نامه) ی ۱۶۰۰ز ناوی هیتا وه که: دوو رۆژه رېنگایه ک ده بی، له (حیلله) وه.

هه ندی بازگانی ئینگلیزیش له سه رده می شازنه (ئه لیزابیتس) دا ۱۵۵۸ - ۱۶۰۳ز ناویان بر دووه؛ له وانه (سیزار فردریک) ه که به (فلوگیا، فلوجیا) ناوی هیتا وه.

پروانه: (طه باقر و فؤاد: المرشد الى مواطن الآثار والحضارة، الرحلة الأولى، مديرية الفنون والثقافة الشعبية، وزارة الأرشاد ۱۹۶۳ بغداد).

(۳) ئه م وشه ی به رامبه ر به (ئه فسه ر) ی ئیسستا داینا وه.

(۴) مه محمود جهودهت: کوپی ناغا بچکۆله یه له تیره ی زهنگه نه، له ۱۸۸۹ له سلیمانی هاتۆته دنیا وه، خوتندی نایینی و روشدییه له سلیمانی بووه، له ۱۹۰۷ له ئه سته مۆل حه ربیه ی شاهانه ی خوتن دووه و له ۱۹۱۱ به ئه فسه ر ده رچووه، له ۱۹۱۴ به شداری شه ری جیهانی یه که می کردوه، له ۱۹۱۹ هاتۆته وه سلیمانی چۆته له شکری شیخ مه محمود وه، له ۱۹۲۴ چۆته سوپای عیراقه وه تا پله ی -رئیس اول- چووه، له ۱۹۳۰ دیسان چۆته وه پال شیخ مه محمود له پیران و له ۱۹۳۱ هاتۆته وه لای حوکمهت و له ۱۹۳۷ بۆته ئه ندازیار له =

بوون، که رهنگه له سەر سه ندنی پاره بووبی له لادییه کان، هاتنه وه به غدا، خویان دایه دهس (ع ه ر ه ب)^(۱).

ده ربا زبوونی قوتابی، چوار قوتابی سلیمانی: غه فور سه عید، باقی نوری، ره ئووف سالح، ره گی کوردا یه تیان هه لسا، وازیان له قوتابخانه و باوک و دایک خۆشی شار هیتنا، به و زستانه به ناوی راوه وه چوونه کن شیخ مه محمود بۆ رهنجدانی له پیتناوی کوردا یه تی^(۲)... له سەر ئه وه چه ند قوتابیه کیان به و ناوه وه له سوله یمان خسۆته به ندیخانه وه.

سه رما: ئه مسال به فریکی زۆر، سه رما یه کی بی شو مار له و ناوه دا دیاری دا وه، که له و عه سه که رانه ی چوونه به رامبه ری له شکری شیخ مه محمود، یانزه که سیان به ر قینی سه رما که وتوون، ره ق بوونه ته وه.

عه سه که ر: وا ده زانم له هه موو عیراقدا (۱۰۰۰) عه سه که ری لی ده رچی هبچ که سی نه ما وه نه ئیترایی بۆ سلیمانی بۆ به رامبه ری شیخ مه محمود. به لام له لای هه له بجه تووشی کورده کان ده بن، هه رایه کی گه و ره یان ده بی؛ کورده کان له دوو لاوه کوشناریکی زۆریان لی ده که ن... ئینجا وازیان لی ده هیتن.

ژیانی تاییه تی ۱۹۳۱/۱۲/۱۵

ویته: هه رچی کوردیک له کووزی^(۳) چواره مدا هه بوو گرد بوینه وه. چوینه لای وینه گر، وینه یه کی گه و ره ی جوانان گرت، که بیته یادگاری ژیا نمان، چونکو ئه مسال به ناوی خوا له م قوتابخانه یه ده رده چین، نه وه کی ئیتر یه ک نه که وینه وه له قوتابخانه یه کی تر دا... ئه گه ر بلیم هه موومان هه وت که س بووین سه رت سو رده میتن، به لام به راستی بزانه، له نزیک پانزه قوتابی کوردی ئه م کووزه ئه مه نده ی تیدا بووه که هه موو یه ک دل و یه ک زویان به راستی کوردیان خۆش بوئ، بۆ کورد بکۆشن. واشبزانه که له و هه وت که سه یه کیکی که رکووی تیدا بوو، ما وه که ی خه لکی سلیمانی بووه!

= (إشغال)... له گه ل سه لامی شاعیردا لیره پیکه وه بوون.

شیخ سه لام له نامه یه کیدا بۆ د. مارف ده لی: له سه ر واقیعه ی ۶ ئه یلولو دیسان له به غدا له گه ل مه محمود جهودهت و حه مید جهودهت و کامیل حه سه ن که زابت بوون له جه یشی عیراقدا فی رارم کرد، له پیران چوینه لای شیخ مه محمود. (هاوکاری. ژماره ۱۵۵۰، ۲/۵/۱۹۹۰) له روودا ویتیکی نادیار و ته مومژا ویدا له به غدا ده سگیر ده کړئ و له ۲۰/۱۱/۱۹۳۷ ئیعدام ده کړئ. مه محمود جهودهت که سایه تیبیه کی کۆمه لایه تی و رۆشنسیر بووه، له دامه زرتنه رانی یانه ی سه رکه وتن بووه له به غدا، جگه له وه وتار و هه لیه سته ی زۆری له رۆژنامه مه کاندا بلا و کردۆته وه، هه روا له ۱۹۳۰ کتیبه ی (به هائوللا و ده وری نوئی) ای کرده کوردی و بلاوی کرده وه، (پۆلۆنیا پۆله نده یا له هه ستان) له ۱۹۴۰ (دار المعارف) چاپی کرده وه.

(۱) نووسه ر وشه که ی به م شتیوه یه نووسیوه، که په سته ی و بیزار ی خزی ده رده خات.

(۲) لیره دا مه به سته ی راپه رینه که ی شیخی نه مه ره که دوای شه ری به رده رکی سه رای سلیمانی (۶ ئه یلولو ی ۱۹۳۰) به رای کرد، وه ک کاردا نه وه یه ک به رامبه ر ئه و زه بر و توندیبه ی حوکمهت دژی خه لکی شار نواندی.

(۳) کووز: پۆل، قوناع، مرحله.

رۆژنامه: لێم ساڵه دا وریاییه کی باش تیا پهیدا بووه، له مه وپیش هه بهر پهنگ زهردی و لاوازی و شت ساز (ههزم) نه کرده و ده مالا ناند، ئیسته قورساییم زۆر بووه. پهنگی خوایی خۆم وهرگرتۆتهوه، هه شتی ده بخۆم به ئاسانی ده بسازینم؛ ئه مهش بۆنه ی هیچ نییه ئه وه نه بی له سه ر ریگای خوایی ده رۆم، مه به سه ئه وه به خوا چۆنی بۆ دانامو به و پیتییه ده رۆم: له خواردنا ناوخیستی، هه موو شه ویک په لویۆم به یارییه کی تاییه تی که له میسه ره وه بۆم هاتوه، ده بزۆینم، ماسوولکه کانم پر و توند بووه، هه تایه م به ره به ره له شم چاک ده بی، په نگ زهردیم ده روا، قه له و ده بم.

هه موو پاش نانی شیوانیک و به یانیانیک به فرچه و ده رمان دم و ددانم ده شۆم. سه رم پاک پاک ده شۆم، پاشان بهر باوتیشکی رۆژی ده ده... هه میسه رووم خۆش و به هیچ دلته نگ نابم، هه فته ی جاریک پاک پاک خۆم به ئاوی گه رم ده شۆم، ئیواران تا ماندوو ده بم ده گه ریم... به کورتی، که یف، گه ران، بزوتن، خواردنی باش، پاک و ته میزی. ئه مانه هه موو رۆژ به جی ده هینم، له بهر ئه وه هه تا دیم لاوازیم لاده چی، گوشت و به هیزی و وریایی ده چیتته جیگای که به مه چاکی به خۆم وه چاکی به کورد و کوردستان ده گه یینم چونکو کار به پیاوی به هیز و میتشک ته واو ده کړی، نه که به پیاوی لاواز و که مه و ش.

ئه مهش هه مووی ده گه ریتته وه سه ر پیاوه تی (موحه مه د فائیقی جه وه ری) که قوتایییه کی میسه ری بووه وه کو من لاواز، پاشان به بزوتن و به پاک و خاوتینی چاک بووه. ئینجا خۆی قوتابخانه یه کی گه وه ری له قاهیره دا کردۆته وه.

نه خۆشی به بزوتن چاک ده کاته وه، نه که به ده رمان و ته مه لی!... له بهر ئه وه ی به ته واوه تی له ژبان بگه م، بووم به کپاری رۆژنامه ی (الریاضة البدنیة) که ه ی ئه وه؛ باس له له شچاکی و ژنه یینان و بزوتن ده کا که پیاو، کرده وه و له شی، پیکه وه پیتی چاک ده بی!.

بزوتنی کورد به لای کوردیکی دانیشتیوه ئه مریکاوه

دوو سه مانگ له مه و پیش له یادگارنامه کی پارمدا و ته به کم گۆرییه سه ر کوردی، که هه ر ه ی ئه م دوکتۆره بوو؛ به سایه ی رۆژنامه به کی ئه مریکاوه نووسرابوو، ئه وا ئیستا و ته به کی تری ده که مه کوردی که رۆژنامه به کی تری ئه مریکا لیبی وهرگرتوه...

رۆژنامه ی (فیلا ده لفیا بۆلیتین) ئه مریکایی له بابه ت ئه م هه رایه ی کوردستانی ژووره چه ند پیتیکی^(١) نووسیوه که له ناویدا بیرورای کوردیکی چه کیمی نیشان دا بوو که له ئه مریکا دا دانیشتیوه، ئیسه ش گۆرمانه سه ر عه ره بی^(٢):

(١) لیره دا مه به ستی (وته یا قسه به، نه که (پیت) به واتای ئیستا که (حرف) ه.

(٢) باسه که ی له رۆژنامه ی (نداء الشعب) ی به غدا یییه وه وهرگرتوه که ئه ویش له ئینگلیزییه وه وه ری گپراوه.

(نداء الشعب جریده - العدد ٣٦٦، الاثنین ١/٢٦/١٩٣١ ص ١-٢)

«ئو به فریبارانه زۆره ی له زستانی ئه مسالدا له کوردستاندا، به تاییه تی له شاخه کانی ئاراراتدا باری، بووه بۆنه ی وه ستانی ئه و بزوتنه ی کورده کان به رامبه ر زۆرداره کانیان (تورکه کان) که ده ستیان دا به.

وه لێ ئه م به فر و بارانه هینده نامینیتته وه، هه ر ئه وه نده ده زانی به هاتنی به هار هه مووی ده تویتته وه. ئینجا ری ده کرتته وه، دووباره کۆری شه ر و هه لالا له ناو هه ر دوولادا ده گه ریتته وه. له و شاخه بلنده سه ختانه دا کورد خۆیان ناماده ده که ن، شیر له کالان ده رده هین دینه وه به رامبه ری زۆرداره کانیان؛ بۆ داوای سه ره به ستی و خۆبیوون دین به گژیاندا، بۆ ئه وه ی بگه نه ئاواتی خۆشه ویستیان، به مه هه لالی خۆیان، که له پینج سال له مه و پیتسه وه پیتییه وه خه ریکن، هه لده گه ریتته وه.

ئیستا ش له هه والی نه یینی له بابه ت خۆناماده کورده کانییه وه بۆ بزوتن و به گژاچوونی که بۆ ئه م به هاره خه ریکن بیکه ن بی به ش نه ماوینه وه؛ هه میسه به سایه ی لقیکی (کۆمه لی خۆبیوون)^(١) وه که له ئه مریکا له شاری فیلا ده لفیادا دامه زراوه؛ له هه والی ئه وئێ شه زایی پهیدا ده که یین، که ئه م لقه ش په ییتا په ییتا

(١) گرنگترین پیکه خاوتیکی سیاسی کوردی باکوور بووه له سه ره تای سه ده ی بیستدا که به کۆمه لی نه خسه و پلانی ریکه خستان و کارکردنی تازه وه خۆی نواند، وه ک ده رده که وئێ ئه مهش سه ره نجامی ته جره به ی ئه وه هه موو سه ره هه لدان و شه رپشانه بوو که له و به شه ی کوردستاندا له وه پیش به رپیاوون و تووشی نسکو هاتن، دوایییه که یان شه رشه که ی شیخ سه عیدی پیران بوو که له ١٤/٤/١٩٢٥ دا ده سگه رکران. له ٢٨/١٠/١٩٢٧ له شاری (به حمدون) ی لوینان کۆنگره ی دامه زراندنی ریکه خراوی خۆبیوون گه ران و گه لی که سایه تی تیکۆشه ر و به ناوی کوردی باکوور تیایدا به شداریان کرد، له وان: (مه مدوح سه لیم ١٨٨٠-١٩٧٦، د. محمه شوکری سه گبان، ئیحسان نوری پاشا، عه لی ره زای کوری شیخ سه عید، مسته فا شاهین، شه ریف پاشای خه ندان، جه لاده ت به درخان و... گه لیککی دی). په که م کۆمیته ی ناوه ندی ئه م زاتانه بوون: (جه لاده ت به درخان په که م سه رۆکی خۆبیوون، مه مدوح سه لیم، د. محمه د شکر سه گبان، حاجۆ ناغا، ئه مین رامانی، عه لی ره زا، مسته فا شاهین و... هتد) جگه له دانانی پلانی کارکردن و به رپیه چوونی سیاسه تی ریکه خراوه که، کۆنگره پیتشنیاری ته شکیلاتی عه سه کهری و چه ته ریکه خستنی سه ربازی شی کرد، هه روا بریاری دا که خه بات و تیکۆشانی ته نیا له کوردستانی تورکیا بیته، شیوه ی چاره سه ریشی بۆ ئه م خه باته ته نیا سه ره به خۆیی و ئیستیقلاللی کوردستان بێ. جگه له مانه خۆبیوون گرنگی و باه خیتیکی سه ره کی به لایه نی پراگه یاندن و وشیارکردنه وه ی خه لکی کوردستان ده دا، هه ر له مه وه بوو که ده یان بلاقۆک و نه شریاتی جیا جیای به زمانه کانی ئینگلیزی و فه ره نسێ و تورکی و کوردی و عه ره بی له ولاتی شام و لوینان و فه ره نسه و ئه مریکا و میسه ردا په خش کرد، به مه ش توانی ده نگی خۆی به جیهانی ده ره وه رابگه یه نی. له نیوان ١٩٢٧-١٩٣٠ سه رکرده تی شه رپشی ناگری کرد و بۆ ئه مهش ئیحسان نوری پاشای دانا به سه رکرده ی گشتی هیزه کانی شه رپشگپتران و مۆرک و شه قلی خۆی له م خه باته دا چه سیاند. له کاری ریکه خراوه یی و ناساندنی دۆزی کوردی باکووردا: جه لاده ت و کامه ران و سوهره بیا به درخان له شام و به یروت و پاریس و میسه ر به ناوی خۆبیوونه وه هه ولیککی بێ په روا یان ده دا. ئه م ریکه خراوه به درتزیایی ٤٠ سال دوا ی خۆی له لایه ن کوردی باکووره وه هیچ گروپ و ریکه خراوتیکی سیاسی دی نه یوانی میرانگری بکا. له ١٩٤٦ دا کاره کانی گه یشته وه ستاندن.

همسو هفته‌یه که له ناوچه‌ی کۆمه‌له‌که‌وه که له کوردستان دامه‌زراوه، نام‌ه‌ی له چاپ‌دراوی دیتنه‌کن، به‌زیانی عه‌ره‌بی نووسران، که که‌م له په‌لی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌توانی ته‌ماشای بکا.

ئەم کۆمه‌له‌یش به‌کیک به‌پێوه‌ی ده‌با ناوی (دکتۆر نه‌جیب موسته‌فا به‌کری) کورده‌ که له شه‌قامی (٦٠٥) داده‌نیشخ. له‌ خه‌سته‌خانه‌ی (سانت ماری خۆزایی) شدا فه‌رمانه‌ده‌ره.

ئەم هه‌کیمه‌ گه‌نم ره‌نگه‌ی ماسوولکه‌ به‌تینه‌ له‌ کوردستانی تورکدا له‌ دایک بووه. به‌شیک‌ی زۆری ژیا‌نی له‌سه‌ر ئەو شاخه‌ به‌رزانه‌ رابواردوو که باو و باپیری به‌هه‌زاران سا‌ل له‌مه‌و پێشه‌وه‌ تیا‌دا ژیا‌ون. ئەو شاخانه‌ی له‌ناو (ته‌ورات) دا ناوبرا‌ون که له‌ ده‌نگی که‌شتی نووحدا‌یه، که‌لاوه‌کانی نه‌ینه‌واش (نه‌ینه‌وا‌ی کۆن) ده‌که‌وپته‌ بناری ئەم شاخه‌ به‌رزانه‌وه. له‌وێشدا له‌ ناسمانه‌وه (خوان) هاتۆته‌ خوارێ؛ وه‌کو نووسراوه‌ نازداره‌کان (کتیبی موقه‌دده‌س) باسیان ده‌کا. رۆژنامه‌که‌ی گوتمان به‌م ره‌نگه‌ له‌ کوردستان دوا بوو، بۆ بوونه‌ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ قسه‌کانی هه‌کیمه‌که‌ که نووسی‌بوو. قسه‌ی هه‌کیمه‌که‌: گه‌لی ئی‌مه (کورد) گه‌لی شه‌ری له‌گه‌ل گه‌لی قه‌فقا‌زیدا کردوو، چونکو کورد به‌که‌م گه‌لی بوون پێیان که‌وته ئەم زه‌وییه‌وه، به‌خۆی و دراوسێکانیه‌وه داگیریا‌ن کرد، ئینجا تیا‌دا ژیا‌ن، به‌بێ ئەمه‌ی که‌سه‌ی به‌ره‌ره‌کانیا‌ن له‌ ته‌کدا بکا.

تورکی‌ش هه‌یج نین، ره‌گه‌زێک نه‌بن له‌ ره‌گه‌زی توران یا‌ن مه‌غۆل، له‌ پێش پێنج پشت (قرن) و نیو‌دا. رووبه‌وه‌ی ئایینی کورد و تورک زۆر له‌یه‌ک ده‌چن، هه‌ردوو تیره‌که‌ رێکه‌وتوون، به‌لام گه‌ردوون بۆ لا‌ی ئەوان (تورک) سوور‌اوه‌ته‌وه، تورکه‌کان ده‌ستدرێژکه‌ر بوون و کورده‌کانیا‌ن خه‌ستۆته‌ ژێر چنگی خۆیا‌نه‌وه، هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست هه‌بووه‌ بۆیا‌ن جێبه‌جێ بووه، ئینجا له‌ کورده‌کان ناوه‌ژوو وه‌ستان، هه‌رچی له‌ توانایاندا بووه‌ له‌ دیلیتی ئەواندا به‌کاریان هێناوه... به‌لام کورد ئەمه‌نده‌ سه‌رشۆر و بێ هه‌یز نه‌بوون، له‌ کاریان بێده‌نگ بن، هه‌ستان، ورووژان، ده‌ستیان دایه‌ ده‌ستییه‌ک، به‌یه‌ک ده‌نگ هاواری داواکردنی به‌شی خوارووی خۆیا‌ن کرد! ئەوا ئی‌ستا داوای پایه‌ی پێشویان ده‌که‌نه‌وه، ده‌یا‌نه‌وێ تورک له‌ خاکی باووباپیریان بکه‌نه‌ ده‌روه. له‌به‌ر ئەوه‌ خه‌نجه‌ریان هه‌لکێشا، هه‌لستان، به‌رامبه‌ر به‌تورک راوه‌ستان. کۆمه‌لی زۆریان دامه‌زرا‌ند، دوا کۆمه‌لیان کۆمه‌لی (خۆیبوون) بوو که له‌ سا‌لی ١٩٢٧ دایان مه‌زرا‌ند.

رۆژنامه‌که‌ له‌ پاش ئەم قسانه‌ی دوکتۆر نه‌جیبه‌وه چه‌ند قسه‌یه‌کی خۆی پێوه‌ نابوو:

له‌ به‌ناوبانگه‌ترین په‌لی ئەم کۆمه‌له‌ له‌ ئەمریکا؛ (ئهمیر سورهبیبا به‌درخان به‌گ)ه، شازاده‌ی شاری جه‌زیره‌ی کوردی و کوری (به‌درخان)ی ناو‌دار که دوا والی ئەم شاره‌ و ده‌ورپه‌شتی بووه. ئەو شاره‌ی که به‌نیوه‌ سه‌ره‌خۆییه‌کی ناوه‌ه‌ رابیده‌بوارد، له‌ پێش ئەمه‌ی تورک له‌ سا‌لی ١٨٤٢م دا بیگرێ، له‌ هه‌له‌دا که هه‌را له‌ناو به‌درخان به‌گ و تورکه‌کاندا په‌یدا بوو، که ئی‌تر دوا‌رۆژی به‌درخان بوو له‌ سه‌ردارپێتیا‌دا. به‌لام ئەمیر سورهبیبا نزیکه‌ی دوو سا‌ل ده‌بێ هاته‌ ئەمریکا، لێره‌ لا‌ی دکتۆر نه‌جیب بوو به‌میوان، پاشان رێکه‌وتن پێکه‌وه‌ لقی‌ک بۆ (کۆمه‌له‌ی خۆیبوون) له‌ شاری دیترویتدا بکه‌نه‌وه، چونکی له‌م شاره‌دا ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ی کورد گو‌زه‌ران ده‌کا.

ئەم بیره‌ (بیری سه‌ره‌خۆیی کوردستان) بێج‌ووی ئیم‌رۆ نه‌بووه‌ به‌لکو له‌ ده‌مێکه‌وه ئەم بیره‌ هه‌یه،

چونکی (شازاده ئەمین به‌درخان) باوکی شازاده سورهبیبا، مردووی هه‌وت هه‌شت سا‌ل له‌مه‌و پێش، له‌م رێبه‌دا کۆششیک‌ی بێشوماری کرد. یه‌کێ له‌ کۆششانه‌ دامه‌زرا‌ندی (کۆمه‌لی پێشکه‌وتنی کوردستان) بوو له‌ سا‌لی ١٩٠٨، بۆ ئەوه‌ی پرش و بلا‌وی کورد گرد بکاته‌وه، قسه‌یا‌ن بێ بکا به‌یه‌ک، داوای ئەمه‌کیان بکه‌ن، وه‌ بۆ ئەمه‌ی گه‌لیتی و ره‌گه‌زپێتیا‌ن بۆینیتنه‌وه. (دوکتۆر نه‌جیب به‌کر)یش له‌ نه‌سته‌مۆلدا خویندوویه‌تی تا له‌ قوتا‌یخانه‌ی هه‌کیمی ده‌رچوو، ئینجا له‌ سا‌لی ١٩٢١دا هاتۆته‌ ئەمریکا، لێره‌شدا ده‌مێک له‌سه‌ر پوولی خۆی له‌ دوکتۆریدا به‌سه‌ری بردوو، هه‌تا له‌م دوا‌یبه‌دا کردیا‌نه (دوکتۆری مندالا‌ن) له‌وه‌ خه‌سته‌خانه‌یه‌ی له‌ سه‌روه‌ ناومان برد که له‌ شاری دیترویتدا‌یه.

له‌گه‌ل ئەوه‌ش فه‌رمانه‌که‌ی له‌وانه‌ نییه‌ه‌ بتوانی به‌کاری سیاسه‌ته‌وه‌ خه‌ریک بێ، که‌چی ده‌مێکی زۆری خۆی له‌ پێناوی سه‌ره‌خۆیی ولاته‌که‌یدا (کوردستان) به‌خت ده‌کا. هه‌میشه‌ش هه‌لمه‌تی گه‌وره‌ ده‌باته‌ سه‌ر حوکمه‌تی تورک، که به‌رامبه‌ری هاوخوا‌پنه‌کانی ده‌کات... خۆ قینیکی خراپی هه‌لده‌ستی که‌ ده‌بێنی حکومه‌تی تورک ده‌لی: من ئەو هه‌رایه‌ ده‌کوژینمه‌وه، که هه‌ندێ که‌ له‌لله‌ شه‌قه‌کانی کورد هه‌لیان گیرساندوو یاخود ده‌بێنی که‌ تورک خه‌ریکه‌ به‌ته‌واوه‌تی ره‌گه‌زی کورد به‌ر بکا، ئەو ره‌گه‌زی که ٥٥٠ سا‌ل بۆنه‌ی ژیا‌نی تورکیا بوو.

ئینجا دوکتۆر ده‌لی: ئەمیش دیسانه‌وه‌ رێژگا‌ویه‌که‌ تورک ده‌یه‌وێ چاوی خه‌لکی بێ به‌سته‌تی، هه‌تا چاوی ئەوانه‌ش که به‌م کاره‌وه‌ خه‌ریکن. هه‌یج نه‌بوو به‌بۆنه‌ی هه‌لسانی ئی‌مه‌ به‌رامبه‌ر به‌تورک، رزگاریا‌ن ده‌بێ له‌ ده‌ست زۆردارییا‌ن، به‌دکارییا‌ن که هه‌میشه‌ به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ نالاندومانه‌.

وه‌نه‌بێ گه‌لی کورد ئەو گه‌له‌بێ تورک بتوانن به‌م ته‌رحه‌یا‌ن به‌سه‌ریبێن و نه‌بزوونه‌وه، هه‌رچی کورده‌، له‌ له‌دایکبوونیانه‌وه‌ تا مردنیا‌ن، تهنه‌گ و یم و شیر و ئەسپ نه‌بێ هه‌یج له‌به‌ر ده‌میا‌ندا نابینن.

نه‌ تورک وه‌ نه‌ که‌سی تر، وه‌ نه‌بێ نه‌شاره‌زا‌بن که هه‌تا ئی‌ستا خوارده‌نه‌ویان خوینی کورده‌کان بووه‌ که هه‌میشه‌ به‌سایه‌ی جه‌رده‌یی و شه‌ر و هه‌للا‌وه‌ رشتوویانه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌یشتا تورک نه‌ها‌تبوونه‌ سه‌ر کوشتاریان، ئەوان (کورده‌کان) هه‌ل‌سان، ریزیا‌ن به‌ست، بۆ سه‌ر حکومه‌تی تورک هه‌رشیا‌ن هه‌تا، له‌به‌ر پاراستنی ئەمه‌کیان و پێشاندانی خۆیا‌ن.

ئەو هه‌رایانه‌ی که له‌م دوا‌یبه‌دا کورده‌کان کردیا‌ن، له‌ سا‌لی ١٩٢٥م وه‌ ده‌ست بێ ده‌کا، که (شیخ سه‌عیدی کورد) پێکی هه‌تا له‌ هه‌ل‌سانی به‌که‌م جا‌ریدا، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا هه‌ندێ فی‌ل و فه‌رح له‌ ژێروه‌ کورده‌کانی خه‌سته‌ سه‌ر ئەوه‌ی به‌ناچاری هه‌راکه‌یا‌ن له‌ نا‌کاتدا هه‌لگیرسێن، به‌لام زیا‌نیکی بێ شوماریان له‌ تورک دا، گیاندارتیکی زۆریان لێ خه‌ستنه‌ گۆره‌وه‌ که ده‌گاته (٥٠٠٠) پاشان که‌ تورکه‌کان دیا‌ن که هه‌یزی کورد به‌و ته‌رحه‌یه‌ ئینجا راستی بۆیا‌ن هاته‌ پێشه‌وه، به‌ئاشکرا ده‌ستیان کرده‌ کوشتار.

له‌وه‌والانه‌ی له‌وتیه‌ ده‌مگاتێ، بۆم ده‌رکه‌وتوو که هه‌را خراپ قه‌وما‌وه، له‌ناو هه‌ردوو لا‌دا له‌ هاوینی پاردا له‌ناو شاخه‌کانی ناراراتدا کورده‌کان هه‌لمه‌تیا‌ن بردبووه‌ سه‌ر قه‌لا و شوپنه‌ به‌هه‌زه‌کانی تورکه‌کان، گریان تێ به‌ردا‌بوو، هه‌تا ته‌نگه‌تاویان بێ سه‌ندبوون و له‌وێ راوه‌ و دویان نابوون.

کوردی‌ک ئەگه‌ر موسو‌لمان بێ یا گا‌ور یاخود زه‌رده‌شتی، هه‌میشه‌ به‌چه‌که‌ویه‌ه، قه‌ت لێی جیا

نابیتتهوه؛ لای ئەو کاتی شەڕکردن و نەکردن یەکه، لە شاردا بێ، لە دیدابێ، لە دەشتدا بێ، لە ئەوێردابێ، لە شاخەکاندا... بێ چەک ناسووپیتتهوه.

کوردستان پێنج کەرتە؛ بە شێکی لەژێر دەستی تورکدا یە، دوو میان رووس، سێیەم فەرەنسە (ئەو بەشە یەسوریەوه نووساوه) چوارەم ئێران، پێنجەمیش بەعێراقەوه نووساوه؛ بەلام لەژێر چاودێری بەریتانیای گەورەدا یە. لەم پێنج بەشە هیچیان لە زۆردارەکانیان راست نەبوونەتەوه، ئەو بەشە نەبێ کە لەژێر چنگی تورکدا یە، ئەو بەشە ئیستا لێی دوا یە^(۱). ئەمە ئەو یە کە دوکتۆر نەجیب موستەفا ی کورد قسە ی بۆ کرد ی، لە بابەت بۆنە ی هەلسانی کوردەوه بەرامبەر تورک لە هاوینی رابوردودا؛ ئەو هەش کە کورد چۆن خەریکە لەژێرەوه خۆی نامادە دەکا بۆ هەرایەکی تازە ی کە لەم بەهارەدا!!!

نیداء الشعب/ بەغداد

ژمارە ۳۶۶-۲۶ کانوونی دووهم ۱۹۳۱

سینەما ۱/۲/۱۹۳۱

رەنگە کە ناوی سینەما لەسەر ئەم لاپەرە یە بیینی وا بیریکیەیتەوه شەوێک لە شەوان چوومەتە سینەمای هەمووان، چیرۆکیکی جوانم لەسەر پەردە ی زیوین بەدی کردووه؛ زۆر کاری لە دلەم کردووه، لەبەر ئەو کچە جوانانە ی ئەو دەرودەشتە جوانە ی، یاخود ئەو شەڕ و هەللا یە پالەوانیکی بەهێز کردوویەتی، لەبەر ئەمانە دلخۆش و شادمان بووم، وا خۆم رانەگرتووه خستوومەتە سەر ئەم پەرە یە تا بپیتە یادگارێک!...

رەنگە تۆ ئەمانەت هەموو بەبیردا بیت!... بەلام کە ئەم دێرانە ی خوارەوت خۆیندەوه ئینجا هاوار دەکە ی کە ئەم ناو (سینەما) نەدەبوو بکرایە بەسەر یاس، بەلکو (وریابوونەوه، چاودرەوه) لە بریتی ئەو لە سەرەوه نەخش کرایە. لە قوتابخانە ی خۆمان، شەوێک بوو، هەموومان کۆبوویوینەوه، چاومان بریوو پەردە کە، لە پر نووسینیکی ئینگلیزمان هاتە پێش چاو: (لە دانراو ی- لە رنجدان ی پیاو ی- رۆکفیلەر) لە هەرە دوولەمەندەکانی ئەمریکا، بەلکو دنیا... ئینجا بیری کردەوه، ئەم پیاو لە پیناوی پیاو تیدا چۆن کەللە^(۲)، لەشی قوتابیان، خۆیندەواران، پیاوانی دنیا پەرەور دەکا؛ بۆ ئەمە ی پیاو لە

(۱) دیارە ئەم بۆچوونە دوورە لە راستییەوه، چونکە لە پارچەکانی دی کوردستاندا هەر لایە و بەشی خۆی و بەپێی بواری رەخساو (هەتا نەرەخساویش) بەرامبەر هێزە داگیرکەرەکانیان وەستاو نەوه و خەباتی سەختی خۆیناویان پیادە کردووه بۆ بەدەسەپتانی نازادی و سەر بەخۆ ی.

شۆرشەکانی شیخ عوبیدوللای نەهری و سەمکۆی شکاک لە کوردستانی ئێران، شیخ عەبدولسەلامی بارزانی ۱۸۲۶-۱۹۱۴ کە دژی عوسمانیان لە سەرەتای چەرخە بیستەمدا راپەری و داوا رەواکانی کوردی دەقەرەکە ی خستە پێش چاوی ئەستانە و هەر وا شۆرشێ شیخ مەحمودی نەمر لە سلیمانی دژی دەسلەلتی داگیرکەرەکان لە کوردستانی گەورەدا. گەواهی قسەمانە

(۲) کەللە: دیارە مەبەستی (میشک) یا رادە ی تێگەشتن و فێربوونە.

نەخۆشییە پیسەکانی بگەن وەکو (لەرزو، گرانەت، سیل و دیق، سووزەنک، ئاتەشەک... هتد) لەسەر شیبە ی سینەما بەچەندان باخ و باخات، زەویوزار، ئاو، شیو، کاریز و گۆمی لەسەر پەردە کە پیشان دەدا. لەلایەکی کەوه بەچەندان مندالان و پیاوانی دەرەخست کە بەقاجی رووتی بەو ناو سەوزاییبەدا دەرۆن، بەلەشی رووتی لەناو ئەو ناو خۆراو یە (میکرۆباو یە) دا مەلە دەکەن، بەبێ پەردە و کوللە بەشەوه لەناو ئەو زەویوزارەدا دهنوون کە پرە لە مێشولە، بەگەزین خۆرە ی زۆر لەو نەخۆشییانە دەخەنە لەشی پیاو وە، ئینجا چۆن ئەو خۆرانە دەبنە کرم لەسەر ریحۆلە و ماسولکە ی پیاو دەرۆن^(۱)؛ لەتوپیەتی دەکەن، تووشی کوشتنی دەکەن.

یاخود خۆرە ی مەلاریا چۆن وردەوالای^(۲) خۆین شەقار شەقار دەکەن، ئەم خۆرانە چۆن، لە چە لایە کەوه دەچنە لەشی پیاو وە؟ ئینجا ئەو پیاو چ ی بەسەردی؟ لە نازار و ئیشی ئەو نەخۆشییە پیسانەدا کە تووشی دەبێ، پاشان کە دەچنە لای حەکیم بەسایە ی چەن دەرمانیکەوه چاکیان دەکاتەوه، ئینجا ئەو دەرمانە چۆن ئەم خوارنە پاک دەکاتەوه. پاش ئەو چاک کەرەوه (دوکتۆر) کە چۆن ئەوانە ی لەشیان هێچی نییە، چۆن بەسایە ی نامۆگارییەوه لەو هەموو نەخۆشییە رزگاری دەکا کە پاک بن، خۆیان لە هەندێ خواردن و خوارنەوه پارێز بکەن - ئەمانە هەموو لەسەر کۆمەلێک زۆر چاک لەسەر پەردە کە پیشان دەدا، ئەو شتانە ی کە قەت نابینرین، کە کەس بەچاو نەیدبوون^(۳) زۆر بەگەورە یی لەسەر پەردە کە پیشانی دەدا ی. لەمانە لە هەموو خۆشتر پەردە ی پیکەنیی بوو: کە خۆرە ی نەخۆشییەکانی لە وینە ی قولەرەشە بەدخووەکاندا پیشان دا بوو بەکۆمەل ساری فرۆک (تەیارە) - مێشولە - بوو بوون، روویان دەکرده مالتیک دا بەزن و لە کوچە کە یان ماندوویان بەسەپتەوه، یەکیک بەشێو یەکی سەیر لە فرۆکە کە یان یاخود تەختە رەوانە کە یان دادە بەزی، گۆچانی بەدەستەوه، چاکەت و پانتۆل لەبەردا، دەهات سەیرێکی خانووە کە ی دەکرد، ئەگەر پاک بووایە بەسەر کزی دەگەرایەوه کن هاوڕیکانی، پیتی دەوتن: ئەم خانووه ناخۆشە، بۆ ئێمە دەست نادا. ئینجا هەموو سوار دەبوونەوه و روویان کردە یانە بەکی تر کە بە بیسی بیاندیایە رایان دەکرده ناووه؛ کابرایە ک شتی پیسی دەخوارد بەجاری دەچوونە قورگیەوه و لەوێ لە سکیا، لە لەشیا خانوویان دروست دەکرد، کەچی کە کابرا دەرمانیکی دەخوارد یاخود تۆزی دەستی دەدا یە پاک و خاوینبییەکی ناو نەجی و دەستی دەکرد بەخواردن و هەلسان و دانیشتن، هەموو هەلەهاتن، رایان دەکردهوه ناو تەختە رەوانە کە یان... بۆ شویتنیکی تر کۆچیان دەکرد. رۆژتاوایی بەم تەرەحە خۆیندن دەخەنە مێشکی مندالانیانەوه، ئیمەش هەر تیی ئەناخنین لە مێشکمان، هەر بخوینین هەر بنوسین، کە هاتینە دەرەوه لەو گۆتچکە مانەوه بچیتە دەرەوه.^(۴)

(۱) مەبەستی: لەسەر ریحۆلە و ماسولکە ی (مروغ) دەرۆن.

(۲) وردەوالای خۆین: خرۆکە سیی و سوورەکانی خۆین. وەیا (کائنات مجهریە).

(۳) میکروۆب و فایروۆس و خرۆکەکان.

(۴) نووسەر بەمە دەیهوێ بەراوردیک بکات لە نێوان شیبواری خۆیندن و فێرکردنی ولاتانی پێشکەوتوو لەگەل لای خۆمان. وە رادە ی کاریگەری ئەو شیبواری بۆ سەر تێگە یانندن و فێربوونی قوتایی... ئەو ی لەو فلیمەدا =

خۆم لەرزوتا و زۆر لەو نەخۆشییانەم خۆیندوو، بەم تەرحە بووم، هەر بۆ تاقییکردنەوە توانیومە بەبیرمای، لەو دوا هیچ... ئیستە ئەوا چوو مێشکەم، نەقشی بەست، تیا جێگە بوو، ئیتر هەر لە بیرمە و لەبەر چاومە... کاشکی هەموو شتیکیان وای لێ هاتایە... خودا کە ی بێ، خودا کە ی بێ، خودا کە ی؟؟

وێنەی کوردستان ۱۹۳۱/۲/۷

(موسستەفا زەکی سائیب)^(۱) لەو لاوه کوردانە یە پێوەی بنازری، کورێکە بەئاوژووی گەلیک لە لاوه کوردەکانی تر. ئەوان هەتا لە قوتابخانەدان خۆین گەرم، دەم چابوک، باس لە پەنجەدان بۆ کورد دەکن، لەسەر هەموو شتی سنگ بۆ دوژمن دەبەنە پێشەوه، کەچی کە دەکەونە ناو فرمانیکی حکوومەتییەوه سارد دەبنەوه، وەک خۆیان بەکورد نەزانن وانه، دەست لە هەموو کاروباریکی باش بۆ کورد دەکشێنەوه!... بەلام ئەم هەروەکو چەندێکی تریش هەن، لە قوتابخانەدا لەگەڵ هیچ لەمانەدا نەدوان. هەتا ئەو

=دیوێ وانه یەک بوو لە بابەتی، زیندەوهرزانی، لە فلیمیکی (تعلیمی) دا بەشیوێهێکی ئاسانی سەرنج راکێش لە ولاتی ئەمریکا ئامادە کراوه و پیشانی خەلکی دەدری بەمەبەستی وشیارکردنەوه و فیکردن لە چۆنییتی خۆیاراستن و چارەسەرکردن. دیارە مامۆستاش وەک خەمخۆریکی نەتەوهکە ی حەسەت هەلەدەکشێ بۆ ئەو راده پێشکەوتنە ی خۆی و گەلەکە ی لێ ی بێ بەشن.

(۱) مستەفا سائیب: (۱۹۰۴ - ۱۹۸۰/۱۲/۹) کورێ مەلا ئەحمەدی سائیب، خوشکەزای پیرەمێردی شاعیر، لە سلێمانی و کەرکووک خۆیندوو، دوا ی قوتابخانە ی هەندەسە ی لە بەغدا تەواوکردووه و لە ۱۹۲۶دا لە ئەشغالی سلێمانی دامەزراره، لە مووسڵ و بەسره و حیللە و بەغدا کاری کردووه. لە ۱۹۳۲ گوتیراوه تەوه بۆ سلێمانی لە ۱۹۳۶ دیسان گواستراوه تەوه بۆ بەغدا لە کۆتایی سیبەکاندا خانەنشین کراوه و هەر لە بەغدا ماوه تەوه ی ئەوهی ژنی هێنا بێ. لەم دوا ییە ی ژیانیدا (ناوهراستی حەفتاکان) شهویک لەگەڵ سیروانی ئەحمەد هۆشیار کە شێوه کاریک بوو لە گۆفاری (مجلتی) مندالان کاری دەکرد، برەمی بۆ لای، لە ژووریکی نیمچە تاریکی حەوشە یەکی پشت (الشركة العامة للسيارات) سەروی (ساحة الأندلس) لە بەغدا، سەد مەخاین: پیر و پەکەوتە، باری ژبانی ناخۆش، بێ خزمەت. دوا ی حەفتاکان هاتەوه سلێمانی و لە مالی نازادی جەمیل سائیب دواوژدەکانی ژبانی برده سەر، لە گردی سە یوان سپێردرا. مستەفا سائیب گەنجیکی دلنۆزی لە خۆبوردو خاوهن هەستیکی خاوینی نەتەوه یی بووه، قەلەمیکی بەهێزی بووه لە نووسینی پەخشان و چیرۆکدا، لەگەڵ زۆریە ی رۆشنبیران و پیاوانی تیکۆشەری ئەو سەردەمە ی ۱۹۲۶-۱۹۳۸ پە یوه ندی قوولی هەبووه، هەر بۆ بە یارخستنی ناوی نەتەوهکە ی و بە دەستخستنی مافەکانی؛ بەشداری لە زۆر کۆز و کۆمەلای سیاسی و کۆمەلایە تیدا کردووه (کۆمەلای لاوان، زەردەشت، زانستی، یانە ی سەرکەوتن، خۆببون...)، بەبیری من ئەم نووسەرە ئەگەر خولیا ئەدەبی و رۆشنبیریە کە ی بەسەر لایەنی سیاسی و کاری سیاسیدا زال بوا یه و خۆی بۆ نووسین تەرخان کردا یه، بێگومان چیرۆکنوس و ئەدیبیکی بەرز و چاکی لێ دەردەچوو. برادەر ایه تی لەگەڵ مامۆستادا بەهێز بووه، خەمخۆری نەتەوهکە یان یەکی خستوون، لە یادنامەکانیدا زۆر جار بە پەرۆشەوه باسی لێوه دەکات و ناوی دینێ.

هاوڕێیانە ی گالتە یان پێ کردووه لەبەر ساردییتی!... بەلام لەوه تی بووه تە (موهه ندیس)، خۆتنگەر مێکە، ولات پەرورێکە بێ هاوتا، لەو رۆژەوه کە دەستی کردووه بە کارکردن بۆ عەرەب^(۱) (دوژمنی کورد) خەریکی کاری کوردەوارییە، لە خۆیم دیوه و لێم بیستووه هەتا ئیستا چەندان رۆژنامە ی کۆن و تازە ی کوردی کۆکردۆتەوه، هاوڕێکانی کە ی هێشتا ناویان نەبیستووه. لە هەموو رەنگ نووسراوه، خۆشخوانی کوردی، وێنە ی مێژوویی کوردستان لەمانە هەرە جوانتر، باشتر، بەفەرتر یانی پەیدا کردووه، سا بە پاره بەشت یاخود بەخواهیشت بووبێ...

لەم رۆژانەدا هاتە ئێرە (بەغدا) هەرچی وێنە ی مێژوویی بێ لە کوردستاندا وەک عەسکەری کورد، هی پیاوه گەورەکانی، هی بۆمبارانە کە ی مام ئینگلیز^(۲). هی کوشتنی سمایل ئاغای سەمکو، هی نومایشەکانی سلێمانی^(۳)، وێنە ی چاوتەندازە جوانەکانی کوردستانی خواروو... هتد، هەمووی لێ سەندن، رەوانە ی ئەمریکای کرد کە لە یەکی مانگی مارتدا لە لایەن کۆمەلای (خۆببون) هوه بە ئینگلیزی لە چاپ درێ و لە ژێر هوه توژی باسیان بنووسری، خۆی یەکیکە لە پەلی ئەم کۆمەلە کوردییە سیاسییه، کە چەند مانگیک لەمەو پێش زۆر نووسراویان بۆ ناردبوو کە باسی هەراکە ی کوردستانی ژووری تیدابوو، هەمووی لە ژێر هوه بلاو کردووه. هەر مانگی لەوه پێش نامە یەکی زۆری بە پەنھانی بەناو هەموو کورددا بلاو کردووه، هەرچی ناوی کچ و کورێ کوردی هە یه تیدا نووسرابوو بۆ ئەمە ی ئیتر کەس ناوی کور و کچی بەزانی کە ناو نەنی.

ئەو نووسراوه یی سەرەوهش بۆ ئەوه یه ناوی کورد و کوردستان بەناو دنیا دا بلاو دەبیستەوه وه هەموو کەس کورد باش بناسێ تا لەو بەدناوییه ی کە دوژمن و بێگانە پێیانەوه لکاندووه رزگاری بێ. بەناوی خوا ئەو ناوه کوردییانەش لێرە دات دەنووسین.

ئاوړیکی پاشه وه ۱۹۳۱/۲/۹

ئیمروە لە پۆستە نووسراوه یەکی جوانم بە کوردی بۆ هات، باسی لە مێژووی کوردی شارەزور دەکرد، زۆر ریکۆیکم هاتە پێش چاو. هی (سەید حوسەینی موکریانی)^(۴) یه خێوی چاپی زاری کرمانجی لە رەواندز.

ئەم پیاوه زۆر بێدەستە لەگەڵ ئەوه شدا هەر بەرێوه ی دەبا، هەمیشە خەریکی دانانی نووسراوانی

(۱) (کارکردن بۆ عەرەب) بەو مانایە ی: لەو رۆژەوه ی کە بۆتە فەرمانبەر یکی حکوومەت.

(۲) ئەو بۆمبارانە ی لە ۱۹۲۴دا کردی لە سلێمانی، دژی شیخ مەحمود.

(۳) خۆببێشاندانەکانی سلێمانی لە ۶ ئەیلوولی ۱۹۳۰ و ئەو هەرایە ی لێی کەوتەوه.

(۴) نێوی حوسەین کورێ سەید عەبدوڵلە تیف کورێ شیخ ئیسماعیل لە هۆزی غەزاییه، بە (حوزنی یا داماو) ناسراوه. لە ۱۸۹۰ لە مەهاباد لەدایک بووه لە ۱۹۴۷/۹/۲۰ لە بەغدا کۆچی کردووه، لە دوازه سالییه وه مەهابادی جێ هێشتووه و بەرهو ئەستەمسول و شام و عێراق بۆتەوه، لە پال خۆببێشاندان فێری خۆشنووسی و مۆرەلکەندن و وێنەگرتن بووه. لە حەلەب چاپخانە یەکی دامەزراندووه، لە ۱۹۲۵ هاتۆتە بەغدا و کارگە ی زەنگۆگرافی داناوه، لە ۱۹۲۶ بە چاپخانە کەوه چۆتە رەواندز و لە پال چاپکردنی دەیان نامیلکە و نووسراوی =

کوردیییه. ههتا ئیستا (۱۳) نووسراوی له کوردیدا بلاوکردۆتوه، هیتشتا خهریکی هی تره وهک: میژووی سمایل خانی سمکۆ، میژووی شیخ مهحمود، وه گهلن نووسراوی تر له زانین و کاری رهنگیندا، وهک: وینهگرتن و کهلوپهل دروستکردن، زینگۆگرافی... هتد. رۆژنامهیهکیشی ههیه ههموو مانگێ دهری دهکا، ناوی (زاری کرمانجی)^(۱) یه، بهلام داخی گرانم، بهنانهسکی دهژی، بهههزار حال ئهمانه یی بهجی دینرئ، خو ئهگهر ههتا ئیستا ولاتپهروهه کوردهکان یارمهتییان نه دایه ههچی بۆ نه دهکرا و له مهو دواش ههچی بۆ ناکرئ.

ئهم نووسراوهیه (ئاوڕیکی پاشهوه) بهرگی چواره مینه بۆ میژووی شاره زوور که بهههمووی (گه وههاری یه کانه) ی ناوانابوو. ئهم بپاوه مه لایه که، خو یارمهتی بدا بۆ کوردی ههژار...

بۆ سلێمانی ۱۹۳۱/۲/۱۸

رۆژی له پێش جهژنی مانگی رۆژوودا له تاقیکردنهوی نیوهی سال بووینهوه، ئیتر قوتابخانه داخرا، ئیمهش تا (۲۰) رۆژ بهر له لا بووین، له بهر ماندوو و هسانه وهی لهش و هۆش، به گه له، هه موو قوتابییه کوردهکان هاتینه وه ولاتی خۆمان، له ناو شه مه نده فه ردا له ناو ئۆتۆمبیلدا، هه ر به گۆرانی کوردی و قسه ی خۆش پامان بواردوو، له چه شنێ ئه و شمشال (فیفره)، سینه و که ما مان لئ ده دا.

هاتینه کهرکووک جهژن بوو، رۆژه که ی خۆش بوو به که یفه وه نزیکی رۆژئاوا به دایک و باوکمان و ولاته نازداره که مان شاد بووینه وه

= میژوویی و کۆمه لایه تی و زمان و ئه ده بیات و ئاییندا توانیوه گۆقاری (زاری کرمانجی) له ۱۹۲۶- ۱۹۳۲ ده ربکات، که بۆ خۆی ئه ستیژه یه کی دره وشاوه ی ئاسمانی سافی رۆژنامه گه ری کوردیییه، له ۱۹۳۴ دیته سلیمانی به مه به سستی کاری رۆژنامه نووسی و ماوه یه ده مینیتته وه... له م مانه وه یه دا به کامیرای خۆی وینه ی زۆریه ی زۆری که سایه تیبیه دیاره کانی سلیمانی ده گری له گه ل شاعیران و نووسه راندا. له ۱۹۳۴-۱۹۳۵ له گه ل پارێزه ر شیت مسته فا (۱۹۱۳-۱۹۷۳) گۆقاری رووناکێ له هه ولێر ده رده که ن، له ۱۹۴۳/۱۱/۸ ده چیتته به غدا و له گه ل مامۆستا ته و فیه و هه بیدا سه ره ره شتی ده رچوونی (ده نگی گیتی تازه) ده که ن. ئه گه ر له سلیمانی پیره میردی شاعیر ترووسکه ی زانین و زانیاری بوو، ئه و مام حوزنی له ره واندز و هه ولێردا هه مان ترووسکه ی ئه و زانین و زانیارییه کورده یه ن که له و شه وه ده یجوه ی ولاتدا رێگا یان دیاری ده کرد.

(۱) حوزنی موکریانی خۆی خاوه ن ئیمتیا ز و به رپه به ر و خاوه ن چاپخانه که بووه، ئه م گۆقاره ژماره یه کی له ۲۵ ی نیاری ۱۹۲۶ دا ده رچوو، دواین ژماره شی له ۲۳ ی ته مووزی ۱۹۳۲ دا ده رچوو، تیکرا (۲۴) ژماره ی ده رچوو، به ناو مانگانه بووه به لام که م جار توانیوه ئاوا ده ری بکات، گۆقاره که (اجتماعی، تاریخی، فنی، أدبی) بوو به لام نه ده بوو به لای سیاسه تدا یجی!!... کۆمه لێکی باش له وتار و نووسینی به نرخی تیدا یه جگه له ده نگو یاس و شیعر و لیکۆلینه وه، ژێده رتیکه بۆ بزافی رۆشنیری و میژوویی و رۆژنامه گه ری کوردی. (بۆ زیاتر پروهانه: د. کورده ستان موکریانی، زاری کرمانجی، ده زگه ی چاپ و بلاوکردنه وه ی موکریان - هه ولێر، ۲۰۰۲).

له م چه ند رۆژه دا گه لئ شتم دی، به لام زۆری خۆش بوون، هه مووی لێرده ا یه ک به یه ک ده نووسم بام کوردانی هاو خوتیانم لیتی که لکه وه ر ببن.

ئیتتر هه رچی له دوا ی ئه م دێرانه وه ده نووسرئ هه موو له سلیمانی دا بووه و نووسراوه...

ورده هه وائل له م (۱۸) رۆژه دا

بیری ئه هالی: هه رچی بیده وبستینه ره کان بوو، له به ر بئ پوولی خوتین رشتن، سا هی پار بئ یا هی ئه مسال^(۱) به گشتی له خوا بان ده خوا ست زوو ئه م ده مه به سه ره یجی، به لایه کدا راست بێتته وه؛ یان شیخ مه حمود یان ئه مان:

به کۆمه ل جنیویان به ئینگلیز ده دا، لام وایه له خۆیانیش به گله یی بوون... ده سته ی خوتنده واره کانیش حه زیان به سه رکه وتنی شیخ مه حمود ده کرد، هیتشتا له سه ر کوردا یه تیان ما بوون، خو ئه وانه ی که له به ندیخانه دا ببوون^(۲) هه ریه که ئاگر که ره وه یه ک بوون بۆ عه ره ب و ئینگلیز؛ نوێژ که رتیک بوون بۆ سه رکه وتنی شیخ!... ئه وانه ی که زۆر دل نازارد راو ببوون، دلئ ناسکیان ببوو به که باب، (بوێژ) ده کان بوون، خۆشخوانی (ئه حمه د به گی فه تاح به گ، حاجی ته و فیه و، فایه ق بیکه س) م ده سکه وت که ئه و رۆژه ره شه ی پاربان خستبووه سه ر لا په ره ی میژووی کورد.

(شیخ سه لام) یش به دیی عوسبه تولئومه می ده رخستبوو، لێرده ا یه ک به یه ک ده نووسرئین...

له کۆمه لئه کی پار که له هه راکه دا ده ستدار بوون. ئیستاش له سه ر قسه و کۆششی خۆیان ده رۆن. بیری کوردا یه تی له وزه به در بلاو بۆتته وه، له هه موو که لله ی کورده ی کدا ته قیه وه ته وه؛ ته ور فرۆش، سه وه فرۆش، مه لا، پشت کۆما وان، پۆلیس، هه تا لادتییه نه زانه کانیش ئیسته کورد په رستن، کۆشش و هه ول بۆ کوردا یه تی ده دن. هه ول بۆ کوردا یه تی ده دن، حه ز به هیه ج بێگانه یه ک ناکه ن... هه میشه له عه ره ب و ئینگلیز ده دوین.

(۱) بیده وبستینه ر: بازرگان. ئه وه ی مه به سستی لێرده ا و ده یلئ: هه رچی بازرگان و ده ولئه مه نده کانه که نه پار (له شه شی ئه یلوولدا) و نه ئه مسال (که راپه رینه که ی شیخ له ئارادا یه) که با یی پوولی خوتیان نه رشتتوه، به گشتی ئاواته خوازی ئه وه بوون ئه و ره وشه ئالۆزه به با رتیکدا بکه وئ و ئاسووده یی به رپا ییتته وه. وه نه بئ ئه م چینه هه ر له و رۆژه دا و ابوون، هه میشه با رتیک وایان ده و یست که کارو کاسبیه که یان دوور بئ له مه تر سبیه وه، له ۲۹ ی مایسی ۱۹۲۳ دا که شان دیکێ حکومه ته عه ره بیه که ی به غدا به سه رۆ کایه تی (عبدالمحسن السعدون) ی سه ره ک وه زیران و (صبیح بگ افندی) ئه مینی پایته خت و (کۆلن والیس) ی راوێژکاری ناوخۆ هاتنه سلیمانی، ته نیا چینی بازرگانه کان بوو که شه یدا ی به ستنه وه ی ده قه ره که بوون به به غدا وه، ئه ویش به مه به سستی خۆشه و ی کاری بازرگانییه که یان.

(۲) له دوا ی شه شی ئه یلوولی ۱۹۳۰ رۆژانی دوا یی، حکومه ت ژماره یه کی زۆر له خه لکی شاری ده سگیر کرد و ره وانه ی به ندیخانه کانی کهرکووک و به غدا ی کردن.

شیخ مەحمود: شیخ مەحمود ھەمیشە لە تەقەللادا، فەرمانی داو بەھیچ رەنگیتک چەتەکانی دەست لە کورد نەدەن، ئەگەر عەسکەری عەرەبیش بێ^(۱)، زیان لە ئەھالی نەدەن، بەلام بەھیچ کلۆجی ریتی عەرەبیتک یاخود دوژمنیکیان نەدەن مەیتن لە ژباند، رووتیان بکەنەو!...

بەبێ ترس مەرانی و بزنانە دەستیی، لە ھەموو لایەک بۆتەو ناو سلیمانی و رۆژئاوای نەبێ؛ چونکو بەزەوی خۆی دادەنێ، ھەموو کاغەزیان دەدات بۆ دانی بزنانەکیان، لەبەر ئەوە لام وایە حکومەت لە بزنانە و مەرانی چاوی لێ پۆشبین.

بێ باک ئەم جەژنە لە (بەرزنجە) رابوارد، کە ھاوتەو لە دیتی (قولرخ)^(۲) بوو، بەردەستییکی زۆری ھەبە، وەکو دوژمن دەلێن جەردە نین؛ چونکو لە کورد ناخۆن لە دوژمن نەبێ.

بۆ جەژنی نامە بەھەموو لایەکدا بلاوکردەو: «ئێوەی کورد جەژنتان نییە، شینتانە، لەبەر ئەوە سەرخۆشی کوژاوەکانی ھاوینێ و ئیستانان لەیەکتەری بکەن»...

لەم رۆژانەدا، ۱۹۳۱/۳/۴، چار پێنج ئۆتۆمبیلی عەسکەری بە (۱۶) ھەزار روپیەو، بەچەند مەترەلۆزەو چووبوون بۆ ھەلەبجە، یەک ئۆتۆمبیلی خۆمانیان پێ بووبوو، لەناو (سەو سادق و گوریزە)^(۳)دا، چەتە ۱۸ کەس- رێیان پێ دەگرن، ئۆتۆمبیلیکی ئەھالی دیت دەستی لێ نادەن، دەروات. پاشان یەکە ئۆتۆمبیلی عەسکەر دێ، تەقە لێ دەکەن، کوردیک مەترەلۆزەکی دەوستێ، دوایی لەسەر نازایەتی خۆی دەکوژێ، بەلام ھەموو ئۆتۆمبیلەکانی تر کە عەرەبیان سواردەبێ دەگەرێتەو شار، لەم ناویدا ئەم کوردە عەسکەرە تیا دەچێ، لە چەتەش چوار دەکوژێ.

عەرەبەکان، بەعەسکەر و سەرکۆمارەو لە شار کوردەکیان بەسەر ئۆتۆمبیلەو برد بۆ سەر قەبران، لەوێ بەساز و تەقاندنی تەنگ و تەو دەبینێن. بەلام بەمە قینی ئەھالیان زۆرتر کرد، ئابرووی خۆشیان برد!...

بەلام ئۆتۆمبیلەکی پێشوو لە دیتی مەستەکان^(۴) رووت دەکرتەو، لەوێ دەچنە کن (شیخ مەحمود) ھەموو شتەکانیان بۆ دەستییتەو؛ چونکو کورد دەبن، بەلام یەکیکیان پیاوی (شیخ عەلادین) دەبن، یاخود دەرویشی دەبن، شیخ بۆ ناسیییتەو، پیتی دەلێ: (بچۆ لای شیخ عەلا نوێژ بکە، رەنج بۆ بیگانە بدەن! خوا ھەر واتان بەسەرپێنێ).

ھەرای ھەلەبجە: لەوێ وەکو دەلێن عەسکەر دەستی لە دوو سێ ئافرەتی ھەلەبجەیی کردۆتەو، بەلام خۆیان پێ رزگارکراو، بۆیان داگیر نەکراون!.

ئافرەتەکان ئەمە بەھەلەبجەیی دەگەین، پۆلیسی ھەلەبجەیی لەلایەکەو، عەسکەریش لەلایەکی

(۱) مەبەستی ئەوەیە: ئەگەر عەسکەریش بۆ حکومەتی (عەرەب) بکات.

(۲) قولرخ یا قلرخ: گوندیکە لە نیوان سەرای سویمان ناغا و سەو سایەقە لە خوار شەقامە گشتییەکەو.

(۳) گوریزە، گریزە: گوندیکە لە نیوان عەرەبەت و سەو سایەق تیزیک بە (موان) و سەراوی سویمان ناغا.

(۴) مەستەکان: دەبێ ناوێک بەھەلە نووسرابێ، ئەگەر ئەم ناو نییە.

ترەو تێک بەردەبن، لەھەردوو لای دەکوژێ، ھەر لەسەر ئەو عەسکەری ھەورامیش ھەلەکووتە سەر شەرەکە و لەگەڵ عەسکەر بەشەر دین... جا بۆنە روونکردنەو ئەو ئۆتۆمبیلانە لە ریتی ھەلەبجەدا لەووەیە... قوتابخانەکەش داخراو، پۆلیسی تێ چوو، لە قوتابیان (نووری) ناویک راپیکردۆتە لای شیخ مەحمود.

زانستی: لەسەر ھەول و تەقەللادانی (کەریم سەعید)^(۱) بەسایەتی تکای چەند پیاویکەو لە مۆتەسەریف سینرا^(۲)، زانستی کرایەو، ۱۹۳۱/۲/۲۵ دەست کرایەو بە یاریدەدانی لەلایەن (داروفا - بەلەدییە)و.

وام دەزانی، لە زانستیدا قوتابی کەم ناییتەو چونکو تەقە و پلاری یارەکانی حکومەت گوێی ھەموومان پێ کردبوو، کە ھەراکە لە زانستییەو بوو و بەو پیکھاتوو. بەلام دووھم شوو، سەد و دە قوتابی کووونەو، سێ مامۆستا (کەریم سەعید، فائیک بیکەس، ئەولاسامی) بەخۆپایی پێیان دەخویندن... خویندەواریش بەپۆل و بەتاقە تاقە روویان دەکردە خویندەو خۆانکەو تا رۆژنامە و نووسراوان بخویننەو!!

سلیمانی: ھەرچەندە لەم (۱۸) رۆژە پێنج شەش رۆژی لێ دەچێ ھەر لەناو بەفر و باران و رەشەبادا ریمان بواردوو، بەلام چاوەندازەکانی، فراوانییەکی، با پاکەکی ھەموو خەمیکی لە دێما پاک کردبوو، ھەموو ئیشیکی لەشمی تەفروتونا کردبوو.

بەیانێ ھەلسام، رۆژ خۆش بوو،... ھەتا ھێزم بێ چاوم دەبینی، شاخی دارمازەلە لە دوورەو دیارە، شین دەکاتەو، تەوقە سەرکەو نەبێ کە بەقەیتانیکێ پەمەیی تیشکی رۆژ رەنگین بوو، با یەکی پاک و خۆش دێ بەسەر ئەو چلەدارانەدا. خۆم پۆشتە کردەو، چومە دەری، کە دەبینم ئەو شار لە ھەموو لایەکەو رازاوەتەو. بەردەری سەرا لەبەر کورد و مندالی کەوا سەوز و سوور، ئۆتۆمبیل، دەرگەزین لەبەر چەرخەلەکی رازاوە بەدەستە کچی ئالووالا لەبەر، رێ بەر کەس ناکەو.

سەو کە خەبەر بوو دەبینم شاخەکە ھەلمی لیتەلەدەستی لەبەر ھەلم سپی بوو، ئاسمان ھەور داگیر کردوو، رەشەبا، تاریکە، بەفر وەکو لۆکەو شیکراو لە وینە ئەستیرەدا وەک گولە میخەک دەھاتە خوارەو، سەیرتکی ھەزار سینەما و شتی تری بەغدا دەھیتا.

(۱) کەریم سەعید: کەریم سەعید زانستی (۱۹۰۷ - ۱۹۹۶/۱/۱۴) مامۆستا و رۆشنییر و دلسۆزی ئەو رۆژگارە. کوری (سەعید بەگی سلیمان بەگی غەواس) لە حوجرە خواجە فەندی و مەکتەبی تەشویقیە خویندوو و دوایی لەگەڵ مستەفا سائیب و فوناد رەشید لە مەکتەبی (صناعی) کەرکوک خویندوو و پیاو چوونەتە بەغدا و لە مەکتەبی ھەندەسە خویندوو. لە دامەزێنەرانی کۆمەڵی زانستی بوو و رەنجتکی زۆری بۆ داو، لە ۱۹۳۲/۳/۲۷ لە ئەشغالی سلیمانی وەک ئەندازبەر دامەزراد. لە ۱۹۱۰ ژنی ھیناوە، سێ کچی ھەبە، لەو کتیبانەو چاپی کردوون: رەوشت و خو، گۆرانی کوردی، شیعری بلاوکرادەو ھەبە و ھەندیکیشی بلاوکرانەتەو.

(۲) لەو رۆژەدا ئەحمەد بەگی توفیق بەگ ۱۸۹۸-؟-۱۹۶۳ بۆ جاری دووھم مۆتەسەریف بوو.

ئىنجى سەرما، ئىنجى باران، قور و چلپاو، نەيدەھىشت كەس سەر لە كون بكا تە دەرەو... بەلام ھەر خۆشبوو چونكو بەر دەم نەگىرابوو، رۆژ و شاخ و داخ، درەختەم لە دەشتىكى پان و فراواندا دەدى، نەببووم بەكەوى ناو قەفەز!...

ئەویش دەمى بوو، لاچوو ئىنجى دەمى خۆشى ھاتە پىشەو، دەتەبىنى رۆژ لە خۆشيدا پىدەكەنى، ئەمەندە جوانە، نازەننە، ئەمەندە با سازگارە پىاو لە مالددا خۆى رانەدەگرت، بەيانىنان، ئىتواران، ھەموو ھەلىك بۆ دەرودەشت بىتقەرار بوو.

ئەوئەندە شەمالەكەى بىتەوى بوو، ئەمەندە رۆژەكەى گەرم بوو لەگەل ئەوئەندە كە بەفر شاخ و كىو و دەرودەشت و ناو شارى داپۆشى بوو، نازى زستانى دەكرد بەسەرمانا، كەچى لەبەر خۆشى پىاو بە بەھارىكى رەنكىنى دەھاتە پىشچا.

بۆ سەبىرى چاوتەندازى خوايى خۆى پى راگىرنەدەكرا، لە رۆژان زياتر، دەگەر، خۆ ئەگەر ھەموو شتىكى ئەم كۆچەم لەبىر بچىتەو كە لە سلىمانىدا، رامباردوو، قەت ئەو دەم لەبىر ناچىتەو كە ئىتواران بەكۆمەل لەگەل ھاوړى دلسۆزەكاندا لە دەشتى گۆرە لە سوچىكى شەقامەكەو بەرپىز راو دەستەن، بىرمان لەو زار و نزار و مېرغوازە دەكردو، بايەكى خاوتىمان ھەلدەمى و سەبىرى شاخى گۆرەمان دەكرد؛ لە تەوقە سەبىرەو تەكەمەرى بەبەر دارپاڤو، تەوقە سەرە سپىكەى و دەكو مېزەرى مەلا، لەبەر تىشكى باقىبىنى رۆژ دەبىرسكا بەو، دامىنى گۆرەش گلى سوز، خوارەو دەشتىكى سەوز دەتوت پەرى تاوسە؛ بە تىشكى رۆژەكە رەنگىن بسوو، لەناو ئەو سەوزا بىبەشدا كار و بەرخى رەش و سەبى بوو بوونە خالى سەرگۆنا بەلای ئەو چىمەنەو.

ھەر ئەمەبوو و ايلتكر دبووم ئىتواران تا ھەلىكى درەنگ دەدەچومەو مالى، ھەتا مەرگەل و مانگا لە كەژەو ھوروزمى دەھىنا بەسەرى ئۆجە ئۆجەى گاوان و قىرەقىرى شوان رام دەبارد، ئىنجى دەھاتمەو!!

سەيران: بەراستى مانەو ئەو چەند رۆژەم لە مالددا بەتەرحىكى و ايلتكر دبووم كە ھاتمە دەرى بەجارى تۆلەى ھەموو رۆژەكان لە زستان بستىنم، ئىتەر ھەر رۆژى ۱۹۳۱/۲/۲۵ بوو كە رۆژ خۆشى كرد، ئىمەش شەش كەس رىككەوتىن چوونە سەيران. راوتىشمان كرد... ھەندى نان و ھىلكەمان بىكەيتنا، بەكىكى ترمان چادانەكەى ھەلگرت، ئەوى ترىان و پىنەگرەكەم، خۆشم تەنگىكى راوم بەشەش فىشەكەو كەردبوو شان.

كەوتىنە دەشت، كەزەبايەكى فىنك، زەوبەكى سەوز، ئاسمانىكى شىن چەند پەلە ھەورىك پازاندبوو، بەلە ھەر كۆچەو دەنگ دەھات: دەھۆل لە لاپەكەو، بۆرە بۆرى مانگا و قىرەقىرى شوان، بارە بارى مەر و بزن مەل و بولبولان، قرتە قرتى حاجى لە قەلق لە ھەموو لاو، ئەمانە پىاوى بەتەرحىك لى كەردبوو زامى سەرمای ئەو دە دوانزە شەوئى ساپىز بى، ئىنجى بىتە جۆش، بىتە گۆرانى وتن، ھەرا كات... يارى بكا!... كاتىكمان زانى كەوتىنە ناو وەرەدە سوورەكەى بەسەر قەبرانەو لە دوور خال خالى

رەشمان لە گۆئ شىوئەكەى بەر ھۆمەرمەندان^(۱) بەدى دەكرد، پىيان وتم: رىشۆلەيە. منىش بەخۆم و تەنگەكەو بەماتە ماتە لە قەراغ شىوئەكەو خۆم گەياندى. فرىن. تۆزىكى تر چومە ئەولاترەو پۆلىكى گەورەم لە گۆئ ئاوەكەدا بەدى كرد، بەناو شىوئەكەدا وەك دز بەبى خىشپە خۆم گەيانە بن كەندىك^(۲)، لەوتىو تەنگەكەم ئاراستەكردن، مەشم لى گرت، كاتىكمان زانى گرمە ھەلسا بەسەرا گەيشتم كە نوارىم دووانىان بەجىمايوون!... ئەمە يەكەم جارم بوو راو بەتەنگ بەكەم... ئىتەر ھەر رۆبىشتەن تا سى، رىشۆلەى ترىشمان كوشتا!، ئىنجى كەوتىنە خوار شىوئەكانى جوولەكانە^(۳)، لەوتىدا پۆلى مروايمان پى گەيشتم، بەلام شوىتەكەى دەشتانى بوو كە ئىمەيان دەدى دەياندا لە شەققەى بال... بۆمان نەدەكوژان... لەوتىدا لەسەر گەردۆلكەيەك بەگشتى قەلەسكىمان داپەو^(۴)، دەستمان كرد بەوتنى گۆرانى كوردى.

ئىنجى بەقسە و گالەى خۆش... ئىنجى من و تاهىر بەگى^(۵) ھاوړىم بەردىكمان نايەو بەنیشانە، (۱۵) ھەنگاو دوور، بەردەكەش بچووك بوو، ھىشتا نىشانم نەنابوو، كە بەو دەمانچە ئىنگلىزى بەكەم فىشەكەم نەتەقاند كە بەردە بەپشتا كەوت. كەچى تا بەر بەگ كە بەسەدانى لەوانە تەقاندو دەوانى تەقاند، نەيئەنگاوت... ئىتەر وازى ھىنا!... كە ئاوپان داپەو لەبەر (ولتوبە)^(۶) دابن، ئىتەر راستەوخۆ روومان كەرد ئەوئ، لەوئ لەسەر شىوئە دىدەوانى لەسەر كانى و ئاوى سفەرمان راخست، ناردمان ماستمان كرى، بەپىكەنەو چىشتەنگاومان كرد، چاىكەمان دەرھىنا، دەتوت ئىستا تىت كەردو، ئەویشمان نۆشى.

ئىنجى تىر بەناو دىبەكەدا گەراين، روو سوورى و نازابى ژنى كوردمان بىنى كە چۆن يارمەتى مېردەكانىان دەدا... ئىتەر ھەر بەگۆرانى وتن بەناو (.....) ^(۷) تا گەيشتىنە باغى مەولانا^(۸).

سلاومان لە كابرانى جووتىار كرد، بەلام ئەو بەسەندەوئى سلاو وازى نەھىنا، بەدەنگىكى بەرز تىبى

(۱) ھۆمەرمەندان: گەرەكەكە دەكەوتتە خوارووى شارەو، زۆرەى دانىشتووكانى ھەزار و زەحمەتكىش بوون، دۆمىشيان تىدايوو كە كلاش و بىژنگ و جۆرە چەقۆبەكەيان دروست دەكرد، خانووكانىان لە قور و نزم كۆلانەكانى تەنگەبەر و نازىك.

(۲) كەند: ئەو لاپە كە ئا و دايدىبوو لە شىوئەكە، (جرف).

(۳) جوولەكان: گەرەكەكە بەلای رۆژئاواى ھۆمەرمەنداندا لە خوارووى شارەو، زۆرەى دانىشتووكانى جوولەكە بوون، لە كۆتايى چەلكاندا بەرەو ولاتى خۆيان ئىسرائىل رەوان كرد. لەو گەرەكەدا بازار و كەنىشت و ھەتا دەلاكى تايبەتى خۆيانى تىدايوو.

(۴) بەماناى: كەمى دانىشتىن و پشوبەكى كەمان دا.

(۵) تا بەر بەگى يەحىيا بەگ ۱۹۱۱-۱۹۷۹ مامۆستا و كەسايەتى شارى سلىمانى، باوكى وشىيار بابانى بەھەشتى كە ماوئە سەركى شارەوانى بوو، ھەروا رزگار و بەختىار و رۆژگار.

(۶) ولتوبە، ئولتوبە: لە خوارووى رۆژھەلاتى سلىمانىيەو، نىزىك بەرىگاكەى تانچەرۆى جارن، دەلەن گوايە ئەم ناو لە (لۆلۆ)بىبەھاتوو. (ولتوبە و شىخ عەباس) ئىستا بوونەتە دوو گەرەكى شار.

(۷) پەرى دەسنوسەكە لىرەدا دپاوه و چەند وشەيەكى نەماو.

(۸) باخ و كارىزى مەولانا: لە خوار گەرەكى جوولەكانى خوار سلىمانى بوو.

ئىتىر له پاش كهيفىكى زۆر و تهواو، باران بارين كوچمان كردهوه ناو شار، له رى وئىنهيهكى قوتاييهكانم بهمەر و بزنى شوانيكهوه له ناو ئهوه دهشته سهوزهدا، له گه رهكى كانى ئاسكان، گرت:

خوپين! «ياخوا بهر خوردارين، ياخوا پيڭگن بۆ كورد تا لهم بى دهر پيڭانه رزگارمان بكهن؟! ئىنجا تىڭگه چۆن بىرى كورد ايهتى له مېشكى هه موو كورددا ته قيوه ته وه... جا سه ير ئه وه يه كه بۆ باوكم ده گى پرايه وه كه نيشانه كه م وا شكاندوه پيى وتم: «رۆله ئه گهر كورى من بيت ده بى سوارى، تفه ننگ چى تى، هه موو شتى كه له ده ست كور پك بى بيزانيت، چونكه تۆ له تيره ي هه مه وه نديت، له بهر ئه وه ئه م هاوينه نابى بىسته وه تا فىرى مه له كردن ده بيت، تفه ننگى كى راو به خالت ده كريت كه ليره فىرى راوت بكه م، فىرى سواریت بكه م، ئىنجا بىسته بىچوه هه مه وه ند بىچوه كورد!».

له وه بهر، ۱۹۳۱/۲/۴، به هۆى هاوړى خۆشه ويستمه وه مامۆستا (نورى ئه فه ندى حاجى سالىح ئاغا) گه شتىكى ترى وام كرد، سه يران بوو، نزىكى بىست قوتايى له گه ل سه ر مامۆستا (عه لى كوردى) (۱) دا چووبوينه (قۆزیه شكاو) (۲)... به بهرگى دىده وانیه وه به خۆم و تفه ننگه كه م و وئىنه گره كه مه وه چوومه... به رپان له ده وری كانییه كه ی قۆزیه شكاو دا راخستبوو... بى، ره نگین به هاریكى سه ير بوو؛ سه ماوه ر قوړ... مه ر و مالات له دوور ده له وه ران، چار... يه جگار جوان بوو:

جى هه ر قۆزیه شكاهه: وئىنه ی خۆنه بىنراوه: مه شهوهر و زۆر به ناوه

بروانى له هه ر لاوه: دهسته ی كچان و لاوه: وه ك چنار و لاولاوه

پاشان له وئى نه وه ستاين، چووبينه (موشيرناوا). له وئى هه وارمان داكوتا. چاييمان ده مكرد، به رپه مان راخست، گۆرانيمان وت، ده ستمان كرد به قسه ی خۆش... ئىنجا چووبينه راو. پاشان ده ستمان كرد به نيشاننانه وه و ده مانچه ته قاندىن... ئىنجا به گرده بوونه وه و گوڤگرتن له گۆرانى قه تار و نيه شه وى لادىيه كان. دوایى يارى سى باز و كه وشه ك، بوخچه به گهردانى، راكردنى... ئىتىر (شىخ سه لامى بوڤڤ) (۳) هات، ئه وىش گه لى خۆشخوانى خۆى بۆ خويندینه وه، پاشان نان خورا، به لام چه ند به خۆشيه وه ده مانخوارد، په رده پلاوى تىدا بوو، كه هه ر كورده ده يزانيت.

(۱) عه لى كوردى: عه ليه فه نى: كاكه عه لى؛ ده ربه رى ئه م مامۆستا به رپزه زانبارى كه مه، ئه وه ی هه يه: له سه رده مى عوسمانىدا ئه فسه رى سوپا بووه، نازاين روتبه ی چى بووه، براده رى نورى سه عىد بووه، هاتۆته سلىمانى به مامۆستايى، له زۆرىه ی قوتايخانه كانى ئه وسادا مامۆستايى كرده وه، رووخۆش و قسه نه سته ق، چووبوه دلى هه موانه وه، له ناوه راستى په نجاكاندا به به هه شت شادبوو، ده لىن به نه سل تورك بووه.

(۲) به رپاى مامۆستا جه مال بابان: ده كه وئىته شوئى گه ره كى مامۆستايانى ئىستا، ئه وسا قۆزیه شكاو ئاوى هه بوو، يا به هاران ئاوى تىا ده ژىايه وه، سه يرانكه ر بۆى ده چو به لام دار و دره ختى نه بوو... ناوه كه شه ده بى له وه هاتى كه قۆزى سه يرانكه رى لى شكاهه. (بروانه: جه مال بابان، سلىمانى شاره گه شاهه كه م، به شى دوو، ده زگای رۆشنبرى بلاكردنه وه ی كوردى به غدا، ۱۹۹۸ ل: ۲۶۲).

(۳) سه لام: (۱۸۹۲ - ۱۹۵۹/۳/۳) شىخ سه لامى شىخ ئه حمه دى عازهبانى، شاعىر و كه سايه تى سياسى و كۆمه لايه تى ناسراو، باوكى ناهىده شىخ سه لامه، تىكۆشه ر و كه سايه تى ناو بزاقى رزگارى نه ته وه بى و جوولانه وه ی نافره تانى كوردستان.